

İyilik, İman ve İslam'dadır

Dr. İbrahim ATEŞ
YOYAV Genel Başkanı

İslâm iyilik dini, Müslüman da iyi insandır. Hz. Âdem (a.s.)'den Hz. Muhammed (s.a.v.)'e kadar gelen peygamberlerin tamamı iman, İslâm ve ihsâna (iyiliğe) davet etmişlerdir. Dolayısıyla tamamının tebliğ ettiği esaslar da islâmî esaslardır. "Allah katında din islâmdır." (Âl-i İmrân, 19), "Kim islâmdan başka bir din ararsa, bilsin ki, kendisinden (böyle bir din) aslâ kabul edilmeyecek ve o, ahirette ziyan edenlerden olacaktır." (Âl-i İmrân, 85)

İslâm'ın tabanı tevhid ve iman, tavanı da teslim ve ihsândır. Müslüman da; Allah'a iman edip O'na teslim olan ve ihsânı ilke edinen insandır. Dolayısıyla iyilik; Allah'ın sözü, İslâm'ın özü ve müslümanın iki gözüdür diyebiliriz.

Allah'ın emirleri insanların iyiliğine yöneliktir. O'nun her sözünde insanlar için bir iyilik vardır. Kur'ân-ı Kerîm'i dikkatle ve dirayetle inceleyen herkes bu gerçeği görecektir. Ancak bunun için görücü göz ve inceleyici öze sahip olmak lazım. Kur'ân-ı Kerîm'i okumayan kimse, bu gerçeğin bilincine eremez. Kur'ân denizine dalmayan ve O'nun incilerini almayan kimse de bu hazineyi keşfedemez.

İslâm medeniyetinde iyilik, var oluşun gayesidir. Âlemlerin Rabbi, bizi yeryüzüne iyi insan olalım ve iyiliği egemen kılalım diye göndermiştir.

Dolayısıyla biz Müslümanlar iyiliği yeryüzüne öğreten, iyiliklerle gönülleri fetheden bir medeniyetin mensuplarıyız. Bu medeniyet, insanı yaşat ki devlet yaşasın anlayışıyla yeryüzünü imar etmiştir. Bu medeniyet, ulaştığı her yeri, mescit ve camiler, vakıflar, hanlar, hamamlar, imarethaneler, yetimhaneler, şifahaneler, mektep ve medreseler, çeşme ve sebiller, köprü ve kervansaraylarla donatmıştır. Bu medeniyetin mensupları, iyiliğe öncü, iyilere yol arkadaşı olmayı kendilerine hep şiar edinmişlerdir. Bizim medeniyetimiz, insan onur ve haysiyetini incitmemek adına ihtiyaç

sahipleri için sadaka taşlarını düşünecek kadar ince bir anlayışa sahiptir. Bizim medeniyetimiz, soğuk kış günlerinde barınmaları için kuşlara ev yapacak kadar merhameti kuşanmış bir medeniyettir.

Ancak ne hazindir ki, bugün iyiliğin hayat bulunduğu topraklardan, iyilerin imar ettiği kimi şehirlerden kan ve barut kokusu yayılıyor. Kötülükler, dünyanın dört bir yanını her geçen gün kuşatıyor. Bu manzara karşısında, İslam âlemi, bugün insanlığa karşı "iyilik teklifi"ni bir kez daha yenilemek zorundadır. Zamana tanıklık eden ve "Ben Müslümanım" diyen herkes, iyiliğin yeniden bu coğrafyada ve bütün dünyada hâkim kılınması için seferber olmalıdır.

Unutmayalım ki, İslam'ın iyilik anlayışını, sevgi, barış, merhamet ve adalet yüklü mesajlarını yeniden bütün yüreklere yerleştirmek, inananlar olarak hepimizin sorumluluğudur.

Bütün Müslümanlardan istenen, iyi değerler üretmek ve o değerlere öncülük, rehberlik yapmaktır; kötülükleri iyilikle ortadan kaldırmaktır. Kutsal Kitabımız Kur'ân-ı Kerîm, böyle yapıldığı takdirde en azılı düşmanlıkların en sıcak dostluklara dönüşeceğini haber verir bizlere. Bu güzel davranışın, hayır ve olgunluk sahibi kişilerin bir alameti olduğunu bildirir.

Kimsenin kendine kötü demediği, herkesin kendini beğendiği ve yaptığını iyi sandığı bir ortamda gerçek iyilikle iyilerin bilinmesi için, bu kavramların "efrâdını câmi" ve ayyârını mâni" olacak (bireylerini içerecek ve başkalarını dışlayacak) şekilde açıklanması icap eder. Zira birilerinin iyi dediğine diğerlerinin kötü dediği ve kimilerinin ak dediğine kimilerinin kara dediği, dolayısıyla toplumda tezat teşkil eden düşüncelerin dolaştığı bilinen bir gerçektir.

Bu itibarla biz, iyilik ve iyilerle ilgili açıklamamızı, indî düşüncemizle değil, kutsal

kitabımız Kur'ân-ı Kerîm ile sevgili Peygamberimiz (s.a.v.)'in sünnet-i seniyyesinden esinlenerek arz etmeye çalışacağız:

İslâm'a göre iyilik; Yaradan'ın koyduğu kural-lara uygun olarak yaşamak, emirlerine uymak ve yasaklarından uzak durmaktır. Başka bir ifadeyle iyilik; inançlı, bilinçli, üretken, verimli, olumlu, hoş-görülü, özverili, güler yüzlü, güzel sözlü, doğru, dürüst, yararlı, yardımsever, sevecen ve samîmî olmaktadır.

İyi insan ise; sözü özü doğru, kalbi karakteri sağlam, içi dışı temiz, gözü gönlü tok, hayrı hasenâtı çok, kini kötülüğü yok olan kimsedir. Kısa-ca iyi insan; iyiliklerle uğraşan ve kötülüklerden uzaklaşan kimsedir. Dolayısıyla iyi insan olmak; iyi düşünmek, iyi konuşmak, iyi davranmak, iyiliği tavsiye etmek, iyileri sevmek ve iyi insanlarla iyi işlerde ve iyilikte işbirliği yapmakla mümkün olur.

Yaradan'a yan bakanlarla yaratıklara kan kus-turanlara iyi insan denemeyeceği gibi, gelişi güzel herkese de kötü insan denilemez. Bu nedenle kim-seye kötü dememeli, herkese iyi gözle bakmalı, ama her iyi görüne de aldanmamalı. İyi olduğu sanılan kişilerden de bazen bir kötülük meydana gelebileceği göz önünde bulundurularak uyanık olmalı ve tedbirli davranmalıdır.

İyilik sözcüğünü herkes kendine özgü düşün-ce ve duygularla tanımlamaktadır. Bilindiği gibi bu tanımlar, zaman içinde değişiklik arz edebilmek-tedir. On yıl önce iyi telakkî edilen bir şey, on yıl sonra kötü olarak algılanabilmektedir.

Günümüzde insanlar ve ülkeler iyilikle ilgili dü-şünceler dile getirmekte ve her biri düşüncelerinin kendilerince iyi ve doğru olduğunu savunmaktadır. Karşıt gruplarsa aynı düşüncelerin iyi olmadığını söylemektedirler. Hâsılı iyiliğin anlamı insandan insana değişiklik arz etmektedir. Her konuda oldu-ğu gibi bu konuda da büyük bir kavram kargaşası yaşanmaktadır. Dolayısıyla insanların tanımladığı iyilik ve iyi kavramı tamamen izafidir. Dünyamızda iyiyi ve iyiliği araştıran çok sayıda insan var ama bu kavramları gerçek kaynağında bulmaya çalışan oldukça azdır. Evimizdeki, iş ortamımızdaki ve çevremizdeki insanlara iyi ve iyilik nedir, şeklinde bir soru yöneltsek, herkes kendi yaşantısına göre subjektif bir tanım getirecek, belki de buralarda bu-lunan insan sayısına denk değişik tanımlar ortaya çıkacaktır.

Öyleyse biz iyiyi ve iyiliği öğrenmek için in-sanların düşünce ve tanımlarından yola çıkma-yıp insanları yaratan yüce Allah'ın bu kavramları

nasıl tanımladığına bakacağız. Tüm zamanlar ve insanlar Allah tarafından yaratıldığından Allah'ın tanımladığı iyilik, her insan ve içinde bulunulan her zaman dilimi için geçerlidir.

Allah Teâlâ Bakara Suresi'nin 177. ayet-i ke-rîmesinde: "İyilik yüzlerinizi doğu ve batı tarafına çevirmeniz değildir..." buyuruyor. Eskiden doğuya ve batıya yüz çevirmeyi iyilik zanneden insanlar ol-duğu gibi, günümüzde de bu kanıda olan insanlar vardır. Dolayısıyla ayet dünün insanına hitap ettiği gibi, bugünün insanına da hitap ediyor. Günümüz-de de bazı çevrelerce batı hayranlığı yaygın olup onlara benzemenin iyi telakkî edildiği bilinmek-tedir. İşte bu zihniyeti ortadan kaldırmak isteyen yüce Allah, iyi olmak için ana kriterlerin doğuya ve batıya yönelmek olmadığını vurguluyor. Öncelikle iyi insan olabilmek için inanç doğruluğu, yaşadığı ortamdaki insanlarla iyi geçinmek, nefsi eğitmek olmak üzere üç ana unsura sahip olmak gereklidir. Bunlar başta olmak üzere Allah Teâlâ, iyilik için on beş ilkeyi aynı ayetin devamında şöyle beyan buyurmaktadır: "Asıl iyilik, o kimsenin yaptığıdır ki, Allah'a, ahiret gününe, meleklere, kitaplara, peygamberlere inanır. (Allah'ın rızasını gözeterek) Yakınlara, yetimlere, yoksullara, yolda kalmışlara, dilenenlere ve kölelere sevdiği maldan harcar, namaz kılar, zekât verir. Antlaşma yaptığı zaman sözlerini yerine getirir. Sıkıntı, hastalık ve savaş zamanlarında sabreder. İşte doğru olanlar, bu va-sıfları taşıyanlardır. Muttakiler ancak onlardır!"

Görüldüğü gibi, bu özellikleri üzerinde topla-yan insanları Allah Teâlâ iyi insanlar, yaptıklarını da iyi işler olarak tanımlıyor. Bu ayette "birr" in et-raflı bir izahı verilmiştir ki, buna göre "birr" imanda, ibadette ve ahlakta en doğru ve en güzel bir hayati yaşamaktır.

Âl-i İmrân Sûresi'nin 92. ayet-i kerîmesinde yüce Allah: "Sevdiğiniz şeylerden (Allah yolunda) harcamadıkça "iyi"ye eremezsiniz." buyurmak-tadır. Bu ayet-i kerîmeye göre Allah'ın lütf ve inayetini ulaşmanın şartlarından biri, kişinin sahip olduğu ve sevip bağlandığı şeyleri Allah yolunda kullanmasıdır. Müfessirlere göre bu şeyler, servet, mevkii, ilim ve beden kuvveti gibi maddî ve manevî imkânlardır.

Biz, bu ve benzeri ayetlerden esinlenerek "iyiliği ilke edinen, cenneti ülke edinir" diyoruz. Bu anlayışla milletine ve memleketine yararlı hizmet-lerde bulunan, iyilik yapan kişi ölse de gönüllerde yaşar, dünyada iyilikle anılmaya mazhar olacağı gibi, ahirette de inşaallah Allah Teâlâ'nın rızasına erer.

İyilik, İnsanlık Sanatıdır

Bülent ARINÇ

TBMM 22. Dönem Başkanı

İyi ile kötü, iyilikle kötülük insanlık tarihi boyunca hep mücadele etmektedir. İyi insanlar, iyiyi, güzeli, doğruyu, yararlı olanı, kötü insanlar da kötüyü, çirkini, yanlış, zararlı olanı etkin kılmaya çalışmaktadır.

İnsan; fiziksel ve ruhsal olmak üzere iki bölümden oluşmaktadır. Ruhsal yönünde sevgi, şefkat, iyilik yapma gibi olumlu; kötülük, şiddet ve duyarsız olmak gibi olumsuz yönler bulunmaktadır. İnsanlar sahip olduğu özelliklerle çok saygın bir insan olmakla birlikte, kötü özellikleri ile zararlı bir canlıya dönüşmektedir. Bir insan diğer insana yardım yaptığı, iyilikte bulunduğu zaman mutlu olurken, bir kısım insan da yaptığı kötülüklerle tatmin olmaktadır.

Ancak inancımız ve geleneklerimize göre, iyilik yapmak, insanlara karşı güler yüzlü olmak, şefkatli davranmak, işbirliği ve dayanışmayı güçlendirmek yararlıdır. Zira Yüce Kitabımız Kur'an-ı Kerim'de yapılan bir iyiliğe 700 kat fazlası sevap verileceği, hem bu dünyada hem de Ahiret hayatında mükâfatlandırılacağı ifade edilmektedir.

Bir insanın gerçek zenginliği, onun bu dünyada yaptığı iyilikleri, itibarıdır. Zira insanın bu dünyadaki mal varlıkları kaybolabilir, değeri düşebilir. Ancak yaptığı iyilikler onunla beraber kalır. İnsanın yaptığı iyilik ve kötülükler de eninde sonunda gelir onu bulur. Nimet günlerinde bir kimseye iyilik ederseniz, o da zor ve sıkıntılı günlerinizde size yardıma koşar. İyilik eden iyilik bulur, kötülük yapan kötülük bulur. İyilikten iyilik, kötülükten de kötülük doğar.

İnsan yaptığı iyiliklerle mutlu olur. Daha doğrusu insan, hayatında yaptığı iyilikler kadar mutlu olur. İyiliğin küçüğü büyüğü olmaz, imkân ölçüsünde iyilik yapmalıyız.

Eğer bir insana veya canlıya kötülük veya bir fenalık yapılmışsa, arkasından bir iyilik yapılarak, durum telafi edilmelidir. Çünkü, insanların yaptıkları iyilikler ve fenalıklar bu dünyadan ayrılışından sonra da devam eder. İyiliklerin katlanarak çoğaldığı gibi fenalıklar da artarak yaygınlaşır, çok kötü sonuçların doğmasına neden olur. Bunun için iyilik yapmaya önem vermeliyiz.

İyiliği herkese yapmalıyız. İyilik yapan bir kişiye iyilik yapmak kolaydır. Ancak kötülük yapan bir kimseye iyilikle karşılık vermek, erdemli insanların işidir. Kötülük yapana bile iyilikle mukabele etmeliyiz. Bir atasözü “İyilik et, denize at, balık bilmezse Yaratıcı bilir” denilmektedir. Ancak bunu herkes yapamaz. Zira “İyiliğe iyilik her kişinin kârı, kötülüğe iyilik er kişinin kârı”dır.

Ancak yapılan iyiliği fazla dillendirmemeliyiz. Başa kakmamalıyız. Başa kakılan bir iyilik daima hakaret anlamına gelir. İyilik yapılan insanı mihnet altında bırakır. Yaptığımız iyiliği hatırlamamalıyız. Birinden iyilik gören kimse, bu iyiliği hiç unutmamalıdır. Birisine iyilik yapan adam ise yaptığı iyiliği hiç hatırlamamalıdır. İyiliğe iyilikle karşılık vermelidir.

Ancak karşılaştığımız kötülükleri unutmamalı, intikam duygusu içinde olmamalıyız. Özellikle karşılaştığımız her kötülüğe gücümüz varken, bir şey yapmamak, iyiliktir, fazilettir. Fenalık etmek kolaydır, bin türlü vardır; ama hüner, iyilik edebilmenin yolunu bulmaktadır. İnsanların en kötüsü, iyiliği kötülükle karşılayan ve insanların en iyisi, kötülüğe karşılık iyilik yapandır. İyi adam olmak için, kimseye fenalık etmemek yetmez, iyilik etmesi de bilinmelidir. İyilik, insanları bir birine bağlayan altın zincirdir.

İyiliği, yalnız iyiler anlar, kötülüğü herkes anlar. Milletlerin gelenekleri farklı olabilir, ancak “iyilik” her yerde birdir, aynıdır.

Başkalarından gördüğümüz kötülükler bazen bizleri iyilik yapmaktan alıkoyar. Ancak iyiliğin, kötülükle mahsuplaşılmadığını unutmamamız gerekir.

İyilikseverlik ve güler yüz, insana servetten ve iktidardan çok itibar ve değer sağlar. İyilik isteyen insanın, önce kendisi iyi olmalıdır. İyilik, hiçbir zaman boşa gitmeyen tek yatırımdır. Gücümüz yettiği ölçüde iyilik yapmalıyız. İyilik yapmaya imkanımız yoksa, en azından kötülük yapmaktan kaçınmalıyız. Yani iyilik insanlık sanatıdır.

Dünyada iyilik yapanlar ve kötülük yapanlar eksik olmaz. İyilik yapan bir insanı gördüğümüz zaman, onun bu güzel davranışından örnek almalı, en azından aynısı, imkânı varsa daha fazlasını yapmalıyız.

İnsan olarak bizim görevimiz, fertlerin, toplumun yararı doğrultusunda iyiliği, inancımızın güzel gördüğü şeyleri insanlara anlatmak, onlara öğretmektir. Kötülükleri, çirkin olan ve inancımızın yasakladığı şeyleri insanlara bildirmek ve

insanların bu şekilde o kötülüklerden sakınmasını sağlamaktır.

Bir insan, ferdin ve toplumun yararına olmayan aykırı her hangi bir şey gördüğünde gücü yeterse eliyle, buna gücü yetmezse diliyle, buna da gücü yetmezse kalben kınamak suretiyle o kötülüğü gidermeye çalışması gerekir. Eğer iyiliği, güzel ve yumuşak şekilde yaygınlaştırmayıp, kötü ve sakıncalı şeyleri önlemezsek, oluşacak kötülükler ve meydana gelecek zararlar, toplumun hepsini olumsuz şekilde etkileyebilir.

Kötülüğe engel olunmazsa kötülük işleyenler kendilerinde kuvvet bulurlar. Hiçbir sakıncası yokmuş gibi kötülük yapmaya devam ederler.

Toplumda meydana gelecek olumsuzlukların giderilmesi görevi yerine getirilirken, insanların mutlu edilmesi, düzenli, âhenkli bir toplumda yaşamaları hedef alınmaktadır. Bu amacın gerçekleşmesi yolunda iyiliği teşvik edip, sakıncalı davranışları engelleme görevinin ne derece önem taşıdığı açıktır.

Ancak bunun yanında dinî ve ahlakî değerlerin, insan hak ve özgürlüklerinin, toplumsal barış ve adaletin yerleşmesi, zararlı ve kötü olanın, haksızlık ve adaletsizliklerin, toplumu birbirine düşüren her türlü faaliyetin etkisiz kalması ve yok olması için bu konuda yetişmiş, yolunu yöntemini bilen, yetkili kişilere de mutlaka ihtiyaç vardır. Yoksa her insanın her yerde olumsuz, kötü olarak gördüğüne müdahale etmesi, toplumda sıkıntıya ve karışıklığa neden olabilir.

Kötülüklerin önüne geçmek, iyi ve güzel davranışları yapmakla, göstermekle yani örnek insan olmakla mümkündür.

İyilik için ve iyi insan yetişmesi için iyi ortamlar hazırlamak zorundayız. Nasıl bizden sonrakilere iyi bir dünya ortamı hazırlamak için çalışıyorsak, iyiliğin ve huzur ortamının hâkim olduğu bir dünya kurmak için de çalışmak zorundayız. Özetle yeryüzünde kötülük kalmayınca kadar çalışmalıyız.

Bu konuda hepimizin gücüne, yaşına, yetkisine göre sorumlulukları bulunmaktadır.

İnsan sadece kendisinden sorumlu değildir. İnsan iyiliği yaygınlaştırmak ve kötülükleri engellemekle de sorumludur.

İyi insan, kötülük yapmayan insan değil, kötülük yapmadığı gibi sakıncalı davranışlara karşı olan, başkalarına iyilik yapan, iyiliği özendiren ve teşvik eden insandır.

Bir İyilik Serüveni: YOYAV

Köksal TOPTAN

TBMM 23. Dönem Başkanı

Yardımlaşma ve dayanışma faaliyetleriyle ülkemizde örnek bir konumda yer alan Yoksullara Yardım ve Eğitim Vakfı, aynı zamanda milletimizin birlik, beraberlik ve yardımlaşma duygularını hayata geçirmektedir.

Bir iyilik hareketi ve serüveni olan bu değerli vakfımız, toplumsal ilişkilerin güçlenmesine, barış ve kardeşlik temelinde biçimlenmesine büyük katkıda bulunmaktadır.

Birlik ve beraberliğimize yönelen saldırıların bertaraf edilmesinde, YOYAV gibi vakıflarımıza da önemli görevler düşmektedir. Bu nedenle tüm topluma iyilik örnekleri gösteren vakfın tüm yönetici ve çalışanları ile hayırseverleri tebrik ediyorum.

Tabiattaki düzenin insan üzerine kurulu olduğunu görüyoruz. Kâinatın özü olan insanı değerli kılma çabası her şeyin üzerinde tutulmalıdır. İnsan ise sevgi ve varlık felsefesi üzerine kurulmuştur.

Varoluşumuzdan aldığımız sevgi, saygı ve hoşgörüyü geliştirmek, bunu toplumla paylaşmak ve dünyanın gelişimine katkı sunmak hepimizin temel görevidir.

Yeryüzünde yaşanan sıkıntıları hepimiz görüyoruz. Dünyanın dört bir tarafında savaşlar ve çatışmalar toplumlara acı ve gözyaşı sunmaktadır. Hemen yanı başımızda Suriye’de, Irak’ta, Filistin’de yaşanan çatışmalarda insanlık onuru zedelenmektedir.

Son olarak Ankara’da ve diğer bölgelerimizde yaşanan terör hadiseleri de hepimizi derinden üzmektedir.

Kâinatın özü olan insanlar birbirlerini nasıl öldürmektedir?

Allah bize, yani insanoğluna, binlerce yıldır bütün semavî dinlerde bir şey öğretmiştir:

İyilik yapın... “Kendiniz için her ne iyilik işlemiş olursanız Allah katında onu bulursunuz.” (Bakara, 110.ayet). “İyilik edin. Şüphesiz Allah iyilik edenleri sever.” (Bakara, 195.ayet) “Şüphesiz Allah’ın rahmeti iyilik edenlere çok yakındır.” (A’raf, 56.ayet)

İşte gözü yaşlı dünyanın aradığı ilaç budur. İyilik yapan iyilik bulur. İyilik, modern dünyadaki adaletsizliklerin, kötülüklerin panzehiridir aslında..

Her iyilik bir kötülüğü yok edecektir. Toplumsal birlik ve beraberliğimize çok büyük katkı verecektir. Bizi özümüze döndürecek, toplumsal kalkınmamızı sağlayacak sihirli kelimedir iyilik...

Modern dünya; kişisel hırslar, açgözlülük, tüketim çılgınlığı yüzünden onuru kırılan ve acı içinde ölen insan türünün dramına şahitlik ediyor. Bütün bu ihtirasların ve sahip olma savaşlarının nedeni, zenginliğin baş döndüren cazibesidir.

Oysa gönüllerimizin sultanı Hz. Muhammed (s.a.v.)’in dediği gibi, “Bir insanın gerçek zenginliği, onun bu dünyada yaptığı iyiliklerdir.”

İyiliği unutmuş insanlara iyilik yapmayı hatırlatmak kıymetli ve onurlu insanlarımızın bir başka görevidir.

Sevinerek görüyorum ki, iyilik yapmak için kurulmuş onlarca vakfımız, derneğimiz, belediyelerimiz ve çeşitli kurumlarımız var.

Bu kurumlarımızın YOYAV gibi gönüllü neferleri, genlerimize sinmiş iyilik hasletlerimizi yeniden ortaya çıkartıyor.

Çok büyük bir bahtiyarlıkla belirtmeliyim ki, bize ve dünyadaki herkese, medeniyetlerden taşınarak gelen “iyiliği” yeniden öğreten tüm hayırseverlere takdirlerimi ifade ediyorum. Onlara bir insan olarak onurumuzu incinmekten kurtaran davranışları sürdürdükleri için minnettarlığımı sunmak istiyorum.

YOYAV, Kutsal Kitabımız Kuran-ı Kerimde 118 kere geçen “iyilik” kelimesini yaşayan ve yaşatan bir vakıf olma özelliğini korumanın haklı gurur payesini taşımaktadır.

Yazımı, engin bilgelik denizinde çıkıp gelen bir söz ile bitiriyorum;

“İyilik yapın, her şeye rağmen iyilik yapın”

İyilik Et İyilik Bul

Dr. Müh. İ. Ertan YÜLEK

20. Dönem Adana Milletvekili

“İyilik Et İyilik Bul” tabiri dilimize, hayatımıza yerleşmiş çok önemli bir sözdür. İnsan kendisine yapılacak, söylenecek bir şeyin kendisini memnun etmesini, kendisini sevindirmesini ister. Sen memnun, hoşnut olmak, sevinmek, mesut olmak yani iyilik görmek istiyorsan sen de başkalarına iyilik yap hoşnut et sevindir manasıdır.

Demek ki iyilik, hoşluk, yararlı hareket yapılan bir şeyden kişiye gelen maddî veya manevî fayda, yararlılık. İyilikte esas olan başkalarına karşılık beklemeden yapılan yardımlar, hareketler, sözlerdir. Eğer karşılık beklersen bu iyilik olmaz. Karşılıklı alışveriş olur. İnsan yaptığı iyiliğin karşılığını mutlaka bu dünya da veya ahirette görür. Nitekim atalar “ iyilik yap denize at balık bilmezse hâlik (yaradan) bilir demişler.

Dilimizde, hayatımızda, hemen her anımızda iyilik veya kötülük (iyi veya kötü) ile o kadar karşı karşıyayız ki, bunsuz hemen hemen hiçbir anımız yoktur. İyilik kavramı, ahlakın öz konusudur. İster dinî ister laik olsun, İyilik herhangi bir ahlak anlayışının buyurduğu şeyler, kötülük ise yasakladığı şeylerdir.

Dinî inançlardaki iyiliğe geçmeden evvel birkaç cümle ile genel iyilik üzerinde durmak isterim. Eski çağ, ortaya “bir yüce iyilik” yani yüce değer kavramı koymak ve bütün diğer iyilikleri buna göre derecelendirmek istemiştir. Eflatun’a göre üstün iyilik varlığın kendisinde, aklın sonsuz dünyasındadır. Epikuros’ a göre Bilgenin ulaştığı huzur dolu mutluluktur. Plotinos’a göre tanrı ile mistik birleşmedir. Descartes üstün iyiliği doğruluk ve özgürlükte, eksiksiz bilginin mutluluğunda bulur. Kant ise Yüce iyiliğin iyi niyet olduğunu ileri sürer.

Bütün bunlar laik ahlak feylesoflarının felsefe

içinde iyiliği, doğruyu, güzeli arama çabalarıdır. Neticede bu arayışlarda, ne kadar ahlak teorisi ve ahlaki ölçüt varsa o kadar “yüce iyilik” olduğu söylenebilir.

Dilimizde (lisanımızda) iyilik kelimesi iyi sıfatından türetilmiş isim halidir. Peki, iyi nedir? Kötünün zıddıdır. Yani beğenilecek şekilde olan, istenen nitelikleri taşıyan, faydalı, bol kazançlı, yerinde olan, uygun olan, güzel olan, kötü düşünce beslememe, hüsniyet ve daha pek çok manaya gelen bir söz. Bundan dolayı o kadar geniş alanda kullanılabilir ki başta da belirttiğim gibi adeta bütün hayatımızı, ruh dünyamızı ihata eden ve yönlendiren bir kelime. İşte size her gün kullandığımız üç beş cümle, iyi adam, iyi çocuk, iyi haber, Allah iyiliğini versin, hepimiz iyiyiz, sizin için bu elbise iyi oldu, bu ilaç iyi geldi, iyileştim... daha onlarca yerde onlarca manada kullanırız bu kelimeyi. Mesela en çok kullandığımız yer birisiyle karşılaştığımızda veya telefonda “nasılsınız” sorusuna “iyiyim” dememizdir. Peki, iyileyle kötüyü nasıl ayıracağız.

Cenabı Allah’ın insana verdiği en büyük nimet imandan sonra akıldır. İnsanoğlu aklı ile ve duyguları ile iyiyi-kötüden, güzeli-çirkinden, faydalıyı-zararıdan, adaleti-zulümden ayırabilmektedir. Bu haliyle de yaratılmışların en şerefli, eşrefi mahlukattır. Biraz düşünelim. Siz, hiçbir kedinin parkta giderken çok güzel bir gülü görüp “ay ne güzel” dediğini gördünüz mü? Bırakın demeyi böyle bir şeyi tasavvur edebilir misiniz? Yine bir hayvanın şunlar iyidir, şu zulümdür, bu zararlıdır dediğine şahit oldunuz mu? Veya olabilir misiniz? Ama bununla beraber Allah bütün yaratılmışlara ortak bir hassa (duygu) olan sorumluluk vermiştir. Tavuğun civcivine sahip çıkması, güvercinin yavrusunu besleyip uçurması, bukalemunun kendisi-

ni koruması için bulunduğu yerin rengini alması, kışın ağaçların kendisini koruma sorumluluğu için yaprağını dökmesi, insanın sayısız derecede tedbirler alması hep sorumluluk duygusundandır. Bunlar içgüdüsel, fıtrattan gelen şeylerdir ama faydalıyı–zararlıdan, güzeli–çirkinden, iyiyi–kötüden ayırmak akıl işidir. Bütün buna rağmen çoğu kere insanoğlu aklını çalıştırmadan iyiyi kötüden ayıramayabilir. Veya neler iyidir neler kötüdür diye düşünüp tadat (listeleme) yapmayabilir. İşte o zaman bize nelerin iyi nelerin kötü olduğunu bildiren bir rehber, bir önder lazım değil mi? İşte bu rehber Kur’ân-ı Kerîm; önder ise, peygamberlerdir

Şimdi asıl meseleye yakından bakalım. İslam anlayışında faydalı olan, hayır getiren ibadet sayılan her şey iyidir. Kötü ise bunun tersidir. Peki, biz iyi veya kötüyü nasıl ayıracağız bunun ölçüsü nedir?

Cenâb-ı Allah, Kur’ân-ı Kerîm’de yüzlerce ayette iyi ve kötü olanı belirtmiş. İyiyi emir, kötüyü de men etmiştir. İnsanoğlunun hayatının manası “emr-i bil maruf nehy-i alil münker”dir Yani iyinin yanında, kötünün karşısında olmaktır. Peki, Kur’ân’da iyi ve kötü nasıl tarif edilmiştir. Bakara Suresi 177. ayette: “Yüzlerinizi doğuya ve batıya çevirmeniz iyilik değildir. Fakat iyi kimse Allah’a, ahiret gününe, meleklerle, kitaplara ve peygamberlere iman eden, malı sevmekle beraber yakınlarına, yetimlere, yoksullara, yolda kalmışlara, dilenenlere, köle ve esirlere veren, namazı dost doğru kılan, zekâtı verendir. Bir de sözleştikten sonra sözlerini yerine getirenlerle, sıkıntı ve hastalık hallerinde, şiddetli savaşlarda, sabredenlerdir. Doğruyu söyleyenler işte bunlardır. Takva sahipleri de ancak bunlardır”. Tevbe Suresi’nde: “Bunlar, tövbe edenler, ibâdet edenler, hamededenler, oruç tutanlar, rükû’ ve secde edenler, iyiliği emredip kötülükten alıkoyanlar ve Allah’ın koyduğu sınırları hakkıyla koruyanlardır.” İbrahim Suresi’nde ise iyi ve kötü için şöyle deniyor: “Görmedin mi, Allah güzel bir sözü nasıl misal getirdi? (Güzel bir söz), kökü sağlam, dalları göğe yükselen bir ağaç gibidir. Bu ağaç, Rabbinin izniyle her zaman meyvesini verir... Kötü bir sözün durumu da; yerden koparılmış, ayakta durma imkânı olmayan kötü bir ağacın durumu gibidir.” El- Hacc Suresi’nde ise: “Onlar o müminlerdir ki, kendilerine yeryüzünde iktidar mevkiine getirsek namazı dost doğru kılarlar, zekâtı verirler, iyiliği emredip kötülüğü yasak ederler. Bütün işlerin sonu Allah’a dönecektir”. “Herkim iyilik edici yüzünü Allah’a tu-

tarsa o muhakkak en sağlam kulba tutunmuştur. Bütün işlerin sonu Allaha dayanır.” (Lokman, 22). İnsan Suresi’nin 5-6 ayetlerinde: “İyiler ise ancak Allah’a kulluk eden için bol bol akıtarak içebileceği bir kaynaktan doldurulmuş ve hoş kokulu bitkiler karıştırılmış içecekler içerler” diyor. Ve devamında 23. ayete kadar cennet nimetlerinden yararlanacakları sayıyor. Kur’ân-ı Kerîm’de daha yüzlerce yerde iyi ve öğülen tutum ve davranışlar ile kötü ve yerilen tutum ve davranışlardan bahsedilir. Nelerin iyi olduğunu, nelerin kötü olduğunu belirtir. İyiliği ve iyilik yapanı över. Cennetle müjdeler. Kötü ve kötülük yapanlar, azapla ve cehennemle korkutur.

Kur’ân’da geçen iyi ve öğülen şeylerden bazılarını saymak icab ederse: Allaha saygılı olmak, onun azabından sakınmak, takva sahibi, ihlaslı olmak, dua etmek, iyilikte yardımlaşmak, iyilerle dost olmak, namuslu, adil, hoşgörülü, affedici, alçak gönüllü, insanlara iyi davranmak, görgülü olmak. Kötülükler de belirtilmiş Kur’ân’da. Zulüm, küfür, cimrilik, iftira, gıybet, yalan söyleme, yapılan iyiliği başa kakma, bozgunculuk, haset, israf, adam öldürme, zina, fuhuş, eşcinsellik, suizan, içki, kumar, dünyaya aşırı düşkünlük (sekülerlik), büyücülük, rüşvet alma, rüşvet verme vb.

Dikkat edilirse bu dünyada yapılan iyiliği Cenâb-ı Allah Müslümanlara farz olan namazla, zekâtla, oruçla beraber zikretmiş. Yapacağı iyiliklerin de karşılıksız kalmayacağını vadedmiştir.

Peygamberimiz (s.a.v) iki kişi arasında adaletle hükmetmeyi ve hayvana binmek ya da eşyasını yüklemek isteyen birilerine yardımda bulunmayı, sarf edilen güzel sözleri, yolda insanları rahatsız eden herhangi bir şeyi kaldırmayı ibadet saymış, iyilik kabul etmiştir. Peygamberimiz (s.a.v) bir diğer hadiste: “Size bir iyilik yapana karşılığını verin. Eğer onun karşılığını verecek bir şey bulamazsanız, karşılığa bulunduğunuza kanaat getirinceye kadar dua edin.” buyuruyor.

Zilzâl Suresi: “Kim de zerre kadar iyilik yapmışsa karşılığını görür. Kim de zerre kadar kötülük yapmışsa karşılığını görür.” ile bitmektedir. İyiliğin en belirgin şekli yardımlarımızdır. Allah yardımlarınızı daim, arkadan gelecekler için de iyilikle anılmayı nasip etsin.

Allah’ım bize bu dünyada da, ahirette de iyilik ver. İyilik yapıp iyiliği başa kakmadan iyilik bulanlardan eyle. Âmin!

Medeniyetimizin Kodları

Hüseyin TANRIVERDİ

22-23-24. Dönem Manisa Milletvekili

“Karz”, geri ödenmek üzere verilen mal veya birine ödünç (borç) verme anlamına gelir.

Borç verenin malının bir kısmını vermesi borç alanın da aldığı şeyin bir mislini geri vermesi şeklinde de açıklanabilir.

Kur’ân-ı Kerîm de 12 yerde bu kavram mecazi olarak “Allah’a güzel bir şekilde borç veren (karz-ı hasen)” anlamında kullanılmıştır. Bu kimseye de bunun kat kat fazlasının ödeneceğinden bahsedilmiştir.

Erkek-kadın herkes borç vermek için teşvik ediliyor, borç vermek namaz ve zekâtla birlikte zikrediliyor. “Fakirlikten ve darlıktan korkmadan verin.” deniyor, kendisi ihtiyaç içinde olanların da yine ihtiyaç sahiplerine yardım etmesi gerektiği söyleniyor. Bir yandan “Yaptığınız hayır kendinizindir.” mesajı verilirken, Allah’ın hiç sevmediği cimrilikten kurtulmak için de karz-ı hasen öneriliyor Allah yolunda harcayanların kat be kat kazanacağı anlatılıyor ve “İnfak etmek için ölümü beklemeyin.” deniyor.

Cenabı Hak sıkıntıda olana borç vermeyi adeta kendisine verilmiş bir borç gibi kabul etmiş ve bunun karşılığının fazlası ile ödeneceğini şu ayette dile getirmiştir; “Kim Allah’a güzel bir ödünç verecek olursa, Allah da onun karşılığını kat kat verir. Ayrıca ona değerli bir mükâfat da vardır.” (Hadîd, 57/11) Peygamber Efendimiz (s.a.v) de; borç vermenin sadaka vermekten daha faziletli olduğunu; sadakanın on misliyle, borç vermenin on sekiz misliyle mükâfat göreceğini (İbn-i Mace, sadakat 19) ifade buyurmuştur.

21. yüzyılda birçok kelime ve kavram maalesef içi boşaltılmış, adeta evimizde asılı bulunan ama hiç okunmayan veya içindeki emir ve yasakların uygulanmadığı Kur’ân-ı Kerîmler gibi unutulmaya yüz tutmuştur.

Örneğin aile kavramı, anne-baba sevgisi, say-

gısı, sadaka verme, yardım etme, ensar, muhacir gibi birçok kavram ne yazık ki günümüzde artık sadece sözlüklerde yer almaktadır.

Yeni nesil bu kavramlardan uzak, bu kavramlara yabancıdır. Bizim medeniyetimizin temellerini oluşturan bu güzel hasletler yeni nesillere aktarılmadıkça, öğretilmedikçe bu konuşmalar, siteleri-miz hep olacaktır.

Bu kısır döngüden ve bu durumdan kurtulmanın en güzel yolu evlatlarımıza sadece bu kavramları öğretmek değil kendi yaşantımızla, hayatımızdaki uygulamalarla örneklik teşkil etmektir. Eğer çocuklarımız bu davranışları bizde görürse o da yapacaktır. Sadece bir kavram olarak değil aynı zamanda bir hayat biçimi olduğunu da kavrayacaktır.

Ülkemizde vatanlarından sürülerek, yaşadığı topraklardan çıkarılan binlerce insana yapılan yardımları eleştiren, onları ölüme, zalimin kucağına geri gönderelim diyenlere “sizin kıbleniz neresi?” diye sormak gerekir. O mazlum ve mağdur insanları, masum çocukları nasıl zalimin eline verebiliriz? Bu nasıl bir Müslümanlık bu nasıl bir insanlık olabilir ki? Bodrum’da sahile vuran o bebeğin görüntüsü bile Avrupa’daki taş kalpleri yumuşatırken, bizim insanlarımızın “bunları geri göndereceğim” diye seçim vaatlerinde bulunmasını en hafif tabiriyle açıkça bir “akıl tutulması” olarak görüyorum.

Bizim için esas olan bu dünyada ukbeler, makamlar, şatafat içinde yaşamak değil, bizim için esas olan öncelikle Allah’ın rızasını kazanmak, insanlardan “Allah Razı olsun” sözünü duymaktır.

Yazıma peygamber efendimizin bir hadis-i şerifi ile son vermek istiyorum. “Kim bir Müslümanın dünya sıkıntılarından birini giderirse Allah da kıyamet günü onun sıkıntılarından birini giderir. Kul kardeşinin yardımında olduğu sürece Allah da onun yardımcısı olur.” (Buhari, Mezalim 3)

Yüce Rabbim Hepimizi İyilerle Karşılaştırsın

Mustafa AK

Keçiören Belediye Başkanı

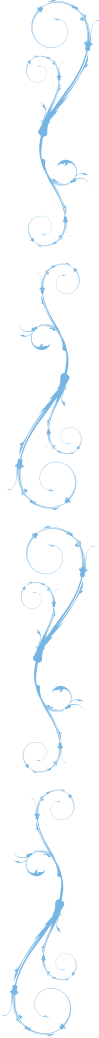
Annemizin hayır duasında duyduğumuz “Allah seni daima iyilerle karşılaştırsın” cümlesinde bizi bu cümleye yakınlaştıran ve dua sahibini de içine alan 3 temel kavram vardır. İlki elbette yüce Allah... Bütün güzel sıfatların, ilâhî kudretiyle sonsuz iyilik ve merhametin sahibi...

Bir diğer kavram annedir, ayakları altında cenneti taşıyan, kolsuz iyiliği ile evladının tırnağına zarar gelmesin diye uğraşan, özverisiyle kendinden çok çocuklarını düşünen... Annemizin Yüce Yaradan'a ettiği o duadaki manevi öz ise iyiliktir. Şerri, belayı, tehlikeyi, hoşla gitmeyen ve zararlı olanı bizden uzaklaştırması temennisinin tek kelimedede birleşmesidir.

Elbette iyilerle karşılaşmak için evvela iyi olmayı ilke edinmek gerekir. Tabir-i caizse ilk kendinden başlamak, bencillikten, hırstan ve cehaletten kurtulmaya çalışmakla zorlu sınavda merhale kat etmek gerekir. İyi olmanın temelinden biri de kötüye engel olmak, fırsat tanımamaktır. Herkesin kardeşçe, sevgi ile bir arada yaşamasının, farklılıklara tahammülün, hoşgörü ile dayanışma temelinde buluşmasının yolu buradan geçer.

Bir insanın bizzat kendisine ve aile bireylerine karşı görevlerini yerine getirmesi bir iyiliktir. Komşusu ile ilişkilerinde kırıncı olmaması, saygı temelli davranması, nezaketten ayrılmaması ve yardım eli uzatması da bir iyiliktir. İyilik yayıldıkça mutluluk da yayılır. Bizim geleneklerimiz iyiliğin illa ki maddiyat temelli olmadığı tatlı dil, güler yüzle gönüllerin alınmasının da iyilik olduğunu bize öğretmiştir. Bizler de çocuklarımıza üzgün, dertli birini teselli edip acısını paylaşmanın, bildiklerini öğretmenin, doğru yolu göstermenin, kimsesizleri ziyaret etmenin de bir iyilik olduğunu öğretiyoruz.

Özellikle Sosyal Yardım İşleri Müdürlüğü bünyemizde kurduğumuz Gönüllü Akademisi ile iyiliği bireyden topluma yaymayı amaçlıyoruz. Her bir kişinin toplum için neler yapabileceğini fark etmelerini, iyilik zincirinden birer halka olmalarını sağlıyoruz.

İyiliğin sınırı yoktur, dili, ırkı, mezhebi, rengi yoktur. İnsana eziyet veren, işini zorlaştıran, engel olan bir şeyi ortadan kaldırmak da iyiliktir. Çöplerini başkalarını rahatsız etmeyecek şekilde bırakmak, engelli kardeşlerimizin geçişine engel olmayacak şekilde davranmak, uçsuz bucaksız iyilik denizindeki damlalardandır. Övünç kaynağımız tarihimize de bakarsak, özellikle Osmanlı İmparatorluğu zamanında iyiliğin nasıl kurumsal bir mekanizma gibi işlediğini görürüz.

Birçoğunuzun belki ilk kez duyacağı bir iyilik türü vardı Osmanlılarda... Zimmem... Nedir zimmem? Ramazan gelince zengin biri bir bakkala gidermiş, gücüne göre, yirmi kişinin ya da daha fazla veya daha azının borcunu ödermiş. Buna da zimmem denilmiş. Bazıları da tümünden sildirirlermiş. Defterde ne kadar yazılı borç varsa silinirmiş. Bu güzelliği iyiliğin gizli kalmasıyla tamamlamış, yani kişi borcunu kimin ödediğini bilmezmiş... Ödeyen de böbürlenmezmiş haliyle... Ne muhteşem bir yüce gönüllülük...

Ayrıca vakıf kurma konusunda da insanlar adeta birbirleriyle yarışlarmış. Vakıf konusunda da inanılmaz bir çeşitlilik söz konusu, adeta lebderya... Sadece insan değil, hayvanlar da düşünülmüş.

Yine tarihi kaynaklardan okuduğumuz kadarıyla Osmanlı toplumunda, cami ve bazen de büyük meydanlar ile imaret ve kütüphane gibi sosyal hizmet veren mekânların önlerinde veya yan taraflarında bir buçuk veya iki metre yüksekliğinde granit veya granit görünümünde, üst tarafı oyulmuş bir taş bulunmuş. Bu taş, sadaka taşı diye bilinirmiş. Özellikle yatsı namazına giden Müslümanlar, gece karanlığında o gün vermek istedikleri sadakayı o taşın oyuğuna bırakırlarmış. Etraf karanlık olduğu için para bırakan kimse bilinmemiş. Aynı şekilde, o gün paraya ihtiyacı olan, fakat kimseden alma imkânı olmayan ihtiyaç içindeki bir başkası da o taşın yanından geçerken, elini taşın oyuğuna sokar ve sadece ihtiyacı olduğu kadarını oradan almış. Zira dönemin anlayışına göre kişi, ancak kendi ihtiyacı kadarını alma terbiyesi ile yetişmişti. Böylece ne oraya para bırakan ne de oradan para alan bilinirmiş.

Biz de aynı ahlakî değerlere bağlı kalarak veren el ile alan el arasında köprü olmaya çalışıyoruz. Keçiören Toplumsal Gelişim Merkezimiz (Keçiören TOGEM) ihtiyacı olan, zorda kalanın yardımına koşuyor, gönlü zenginlere aracılık da

ediyor. Sadece TOGEM vasıtasıyla değil iyiliği yayan, yaymaya gönüllü olan tüm dernek ve Sivil Toplum Kuruluşlarını destekliyor, çalışmalarında kolaylık sağlıyoruz. Yoksullarla Dayanışma Haftasında yine YOYAV'a destek olarak bacaların tütmesi, öğrencilerin ilim irfanla yetişmesi için çorbaya tuz katıyoruz. Ramazanda kardeşlik sofraları kuruyor, fakiri zengini aynı sofrada buluşturuyoruz. Dayanışma ve kardeşliğin iyiliği büyüteceğini biliyor, "önce insan" diyoruz.

Çünkü bizler sayılmakla bitirilemeyecek kadar çok olan iyiliklerin bir yarış havası içinde yapılmasının her Müslümanın görevi olduğuna inanıyoruz. Herkesin yapabileceği bir iyilik de mutlaka vardır. Hatta Müslüman, yalnız bu iyilikleri yapmakla kalmamalı, başkalarının da bunları yapmasına yardımcı olmalıdır. Onları iyilik ve yardım konusunda teşvik etmelidir.

İyilik yapmak ve bu konuda yardımlaşmak kadar, kötülükten sakındırmak da Müslümanların görevleri arasındadır. Mümin kişi gördüğü kötülükleri, ister büyük ister küçük olsun, eliyle düzeltmeye, o fenalığa engel olmaya çalışmalıdır. Bunu yapamayanların kötülük yapanlara nasihat etmeleri, yaptıklarının çirkinliğini anlatmaları, sözle onları kötülükten vazgeçirmeye çalışmaları gerekir.

Bir defasında Peygamber (s.a.v.) Efendimiz sahabeye soruyor;

-Size birileri kötülük yapsa, siz ne yaparsınız? Onlar da;

-Biz iyilik yaparız, diyorlar Sual birkaç defa tekrarlanıyor. Her defasında iyilik yaparız diyorlarsa da dördüncü kez aynı soru sorulunca cevap veremeyip, başlarını öne eğiyorlar. Bunun üzerine Efendimiz (s.a.v.) Hz. Ali (r.a.)'yi çağırıyor. Aynı suali ona da birkaç defa soruyor. O da her defasında 'iyilik yaparım' diyor ve şöyle ilave ediyor;

-Ya Resulallah! Bana kötülük yapan şahıs ölünceye kadar kötülük yapsa, bende ölünceye kadar iyilik yapmaya devam ederim, buyuruyor.

Kulağımıza küpe olması gereken bu menkıbe ile iyiliğin yeryüzündeki temsilcisi olmaya devam edelim. "Sevelim sevillelim, bu dünya kimseye kalmaz", iyilik yapalım iyilik bulalım, iyinin olduğu yerde kötülük durmaz.

İyilik “Emek” İster...

Mahmut ARSLAN

Hak-İş Konfederasyonu Genel Başkanı

İnsanlığın toplumsal tarihine değişik bir kavramsal gözle baktığımızda bir tarafta “iyi, doğru, güzel”; diğer tarafta “kötü, yanlış ve çirkin”le iylebet mücadele halinde bir çizgiyi görüyoruz. Zaten insanlık tarihi de iyi ile kötünün, doğru ile yanlışın, çirkin ile güzelin birbiriyle mücadelesi ve hâkimiyetini yansıtır. Bu anlamda antik dönemlerde bir hikmet adamı, “iyi, doğru ve güzel, insanoğlunun doğuştan sahip olduğu özelliklerdir” der. İbn-i Sina'ya göre de “iyi, varlığın kemâli (olgunluğu), kötü ise kemâlin yokluğu”dur.

Tarihî kültürümüzde de ve insanoğlunun yeryüzündeki temel görevinin “salih amel” yâni “iyi-doğru işler” olması gerektiğine vurgu yapılır ve insanoğlu sürekli “salih amel” e teşvik edilir.

Dinî bir vecibe olarak “iyiliği emredip kötülüğü nehyetmek” şeklinde insanoğlunun varoluş nedenini ifade eden bu kavram, aynı zamanda insanın “insan olma mücadelesi”nin de bir tezahürüdür.

“İyilik”, eski Türkçede “edgü”den türeyen ve “kötü”-nün karşıtı olarak “istenilen, bol, uğurlu, hayırlı, esenlik, insan tabiatına uygun, doğal olan” gibi anlamlarıyla hayatın bütün alanlarını kapsar.

“İyilik”, toplumumuzun genlerinde var olan genetik özelliklerindedir. Ayrıca dayanışma, birlik-beraberlik, yardımlaşma, fedakârlık da “iyilik”ten kaynaklanan temel toplumsal özelliklerimizdir.

İyilik, insanların topluluk halinde yaşamalarından doğan vazgeçilmez temel bir ihtiyaçtır. Bu ihtiyaç, insanın “insan olma onuru”na sahip çıkmasıyla yerine getirilir. Bu sahip çıkma, insanca bir “emeğin ürünü”dür.

İyilik, insani bir ahlâk, sorumluluk ve yükümlülüğü gerektirir.

İyiliği tanımlayabilmek için öncelikle zıddı olan “kötülüğü” düşünürsek, “herşeyin zıddı ile kaim” olduğunu görürüz. İyiliğin de hem kavram olarak hem de hayat-taki yansımaları olarak anlaşılabilmesi, yaşanabilmesi için kötülükle birlikte değerlendirilmesi gerekir. İyilik tek başına yâni kötülükten bağımsız olarak anlamlandırılmaz. Bir anlamda diyebiliriz ki; iyilik fitrî yâni yaratılıştan gelir. Kötülük ise daha sonra insanoğlunun çevre şartları, iletişim vs. ile edindiği fitrî olmayan, yaradılışa aykırı bir özelliktir. Onun için de kötülüğün doğmaması için “iyilik eksenli” bir dünya için “emek” sarfetmek gerekir.

Bugünün küreselleşen dünyasında insanlık hiçbir dönemde rastlanamayacak derecede imkânlar, fırsatlar ve servetlere sahiptir. Ama ne yazık ki bu imkân, fırsat

ve servetler; iyiliğin değil, kötülüğün egemen olduğu, yoksulluğun, yolsuzluğun, açlığın, sefaletin, savaşların, mağdurların giderek dünyamızın her tarafını kapladığı bir dehşete yol açmış ve açmaktadır.

“İyi”ye dair ölçüsünü ve değerlerini kaybeden insan ve toplulukların kaçınılmaz olarak sürüklendiği bir “küresel kaos”u yaşıyoruz. İnsanlık bugününden ve geleceğinden umutsuzdur. Yönetimden ekonomiye, siyasetten sanata, kültürden sosyal meselelere kadar her alanda “kötü”nün egemenliği yüzyılımızın adeta “kötülük yüzyılı” olarak nitelenmesine neden olmaktadır.

İnsanlığın her aşamasında iyi ile kötünün mücadelesi kesintisiz olarak varolan bir gerçektir. İyilerin egemen olması nispetinde insanlık geleceğinden emin; kötülüğün egemen olması nispetinde de geleceğinden umutsuzdur.

Gene insanlık tarihine baktığımızda başta Peygamberler olmak üzere, bütün insanlık önderleri iyiliği hâkim kılmak ve kötülüğü ortadan kaldırmak için mesaj getirmişler, mücadele vermişler ve insanlığı bilinçlendirmişlerdir.

İyi ile kötünün mücadelesinin merkezinde “emek” vardır. İyilerin mücadelesinde “ölçülendirilmiş emek” yâni değer taşıyan emek; kötülerin mücadelesinde de “ölçüsünü kaybetmiş emek” yâni değer taşımayan emek söz konusudur. Ölçülendirilmiş emek; insan onurunu çiğnetmeyen, insanlığın varoluşunu kaim kılan değerleri öne çıkaran, ona göre toplumsal hayatı düzenleyen bir “emek” tarzıdır. Onun için, bugünkü dünyada her zamankinden çok, iyiliğin dünyamıza hâkim olması için “iyilik emek ister” diyoruz.

İnsan olmanın bir gereği olarak “iyilik emek ister!”

İnsanlığın “huzur ve barışı” için “iyilik emek ister!”

İnsanlığın fitratından kaynaklanan “bir arada yaşama” gerekliliği için “iyilik emek ister!”

İnsanoğlu birbirine ihtiyaç halinde yaratılmış olduğu için “iyilik emek ister!”

Sömürsüz, ezen ve ezilenin olmadığı bir dünya için “iyilik emek ister!”

Dünyanın büyük kesiminin yoksulluk, seçkin bir azınlığın da imtiyazlarıyla var olmaması için “iyilik emek ister!”

Emeğin hak ettiği değere kavuşması için “iyilik emek ister!”

Yüzyılımızın tüm kötülüklerine karşı dünyamız “iyilerin emeğine muhtaçtır!”

İyilik Üzerine Hasbihal

Prof. Dr. İsmail GÜVENÇ

Kilis 7 Aralık Üniversitesi Rektörü

İyilik insanoğlunun nüvesinde yer alan ve vicdanın sesine kulak veren bir kavram olarak şekillenir. Kâinat yaratıldığı günden beri iyilik ve bu kavramın zıddı olan kötülük, her zaman bir mücadele ekseninde var olagelmıştır.

İyilik öylesine bir davranış şeklidir ki, insan herhangi bir iyilik yaptığında vicdanında bir rahatlama ve hafiflik hisseder. Bu hisler insana yaptığı iyiliğin karşılığı olarak verilen küçük ama peşin ödüllerdir. Kâinat, iyilik ve merhamet üzerine inşa edilmiştir. İyiliğin ve merhametin olduğu yerler güllük gülistanlık olur. Orada insanlar arasında yardımlaşma ve dayanışma tesis edilir. Bu nedenle toplumumuzda iyiliğin tesis edilmesi noktasında çalışmak ve kötülüklerin yayılmasını engellemek bir ibadet olarak algılanmaktadır. İyiliği emredip kötülüklerden kaçınmak manasına gelen “Emri bil maruf nehyi anil münker” sözü, toplumumuzun iyiliğe yaklaşımını ve kötülüklerin önlenmesi gerekliliğini özetlemektedir.

Hayatının her anında iyilik yapan insan, gün gelir iyiliği bir hayat tarzı haline getirir. Bu yaklaşım şekli arttıkça insanlar öylesine uhrevileşir ki, toplumda ne bir kin ne de bir öfke kalır. İyilik tıpkı bir ışığın karanlıkları dağıtması gibi kötülükleri yok eder. Tüm karanlıklar bir araya gelse bir küçük mum ışığını söndüremediği gibi yapılan herhangi bir iyiliği de hiçbir kötülük yok edemez. İyilikler toplumda domino parçaları gibi bir sonraki iyiliği tetikler.

Hemen herkes iyiliğin yaygınlaştırılması noktasında hemfikirdir. Oysa iyilik nedir ve kime yapılmalıdır mevzuunda herkesin düşüncesi farklıdır. Kimileri kötülüğe karşı yapılan iyiliğin faziletinden bahsederken kimileri de iyiliğin sadece hak edenlere yapılmasından dem vurur. Kötülük işleyen birisine yaptığı haksızlığa ve zulme yardım ederek iyilikte bulunduğu düşünmek, aslında iyilik değil yapılan zulme ortak olmak olarak da değerlendirilebilir. Öyleyse iyiliği doğru zamanda ve doğru adımlarla yapmalıdır.

Toplumumuzda iyiliği öğütleyen sözlerden birisi de “İyilik yap denize at, balık bilmezse Hâlık bilir” sözüdür. Hâlık, yaratan demektir. Öyleyse iyiliği yaradan aşkına karşılıksız yapmamız gerektiği öğütlenir.

Günümüzde iyiliğin yaygınlaşması için çeşitli vakıflar, dernekler ve yardım kuruluşları aktif olarak çalışmaktadırlar. Bu şekilde sırf Allah rızası için çalışan bu gönüllü kuruluşları tebrik ediyorum. Bunlardan birisi de Kilis'imizin güzide kuruluşlarından birisi olan YO-YAV'dır. Yoksullara yardım götüren ve toplumda iyiliğin yaygınlaşması için çalışan başta vakıf yöneticileri olmak üzere tüm YOYAV gönüllülerine en kalbî şükranlarımı sunuyorum. Yolunuz aydınlık, iyilikleriniz daim olsun diyerek sözlerimi noktalıyorum.

İyilik

Mahmut KARATEPE

Kilis İl Müftüsü

Hız. Peygamber efendimiz en özlü şekli ile iyiliği şöyle tarif ediyor. "İyilik (birr), gönlü huzura kavuşturan ve içine sinen şeydir. Kötülük (ism) ise gönlünü huzursuz eden ve içinde bir kuşku bırakan şeydir; velev ki insanlar başka şeyler söylesin."¹

Bütün medeniyetleri inşa eden belli başlı kavramlar vardır. Bir din ve medeniyet olarak İslam'ı anlamak, anlatmak ve yaşamak istediğimizde karşımıza çıkan temel kavramlardan birisi de hiç şüphesiz iyiliktir. Son dinin iyiye ve iyiliğe dair ne kadar derin bir bakış açısına sahip olduğunu fark etmek için onun söz dağarcığında yer alan kavram haritasına ve zengin anlam dünyasına bakmak yeterlidir. Bireysel ve toplumsal hayatımızın detaylarına göz attığımız vakit, iyiliğin inci dizisinden saçılan bu kavramlardan birine mutlaka tesadüf ederiz.²

Dinî metinlerimizde Müslüman, hayatını iyiliğe adayan ve ömrünü iyiliklerle anlamlandıran kişidir. Resul-i Ekrem (s.a.s.), "Allah'ım! Yaşamayı benim için her türlü iyiliği artırma vesilesi yap. Ölümü de benim için her türlü kötülükten kurtuluş sebebi yap!"³ duasıyla iyilik için yaşamayı bir varoluş sebebi olarak takdim etmiştir. Müminlerin dünyada ve ahirette ulaşmak istediği şey iyiliktir. Bu yüzden namazların sonunda: "Rabbenaâtinâfi'd-dünya hasenetenvefi'l-ahireti hasene.." Yani: "Rabbimiz bize dünyada da ahirette de iyilik ver." diye dua ederler.

İslam'ın iyilik tasavvuru çok geniş anlamları içerisinde barındırır. Türkçede kullandığımız "iyilik" kavramının karşılığı olarak dinî literatürümüzde pek çok kelime vardır. Hayır, birr, fazl, kerem, alicenaplık, maruf, mürüvvet, diğerkâmlık, hasene, ihsan, hüsn, infak, sadaka, salah, takva ve maruf vb. bunlardan sadece bir kısmıdır. Dolayısıyla iyilik kavramı zengin bir anlam yelpazesine sahiptir.

İslam medeniyeti böylesine geniş anlam yelpazesine sahip iyilik mefhumunu hayatın bütün yönlerini kapsayacak şekilde vakıflar marifetiyle kurumsallaştırmıştır. Hassaten Türk-İslam medeniyeti bunun sayısız örnekleriyle doludur.

Yüce kitabımızda “İyilik yüzlerinizi doğu yada batı (yönlerine) dönmeniz değildir.”⁴ buyru-larak, iyilik tanımı aynı zamanda bir uyarı içerir. Kur’ân iyiliğin ne olduğundan önce, ne olmadığını anlatır. İbadetlerin dışı dönük biçimsel ritüellere indirgenmesini ve dindarlığın bir gösterişe dönüş-mesi iyilik kapsamında sayılmaz.

İyilik, bir aileden mahrum olduğu için sokak-ları yurt edinen, bedenine zarar veren, çaresizli-ğini zararlı maddelere sığınarak aşmaya çalışan, çocukluğunu ve gençliğini heba eden çağın buna-lımlı nesillerine umut ve hayata bağlanma arzusu sunabilmektir. İyilik, kendisiyle huzur bulmamız için yaratılan eşlerimize şefkatle, nezaketle, mer-hametle, adaletle davranmak, hukuklarını ihlal etmemektir. İyilik, çocuklarımızı merhametle bü-yütmek, ilim, irfan ve hikmetle besleyerek hayrın ve iyiliğin sürekliliğine vesile olacak dua ehli, salih evlatlar olmaları için çabalamaktır. İyilik, küresel zulmün ailelerini yok ettiği, savaşların ve sürgün-lerin yurtsuz bıraktığı yetimlerin özlemle sarılabi-lecekleri ebeveynlerinin olmadığını hissedebilmek ve ümmetin yetimlerinin başını şefkatle okşamak-tır. İyilik, muhacirin Medine’ye sığındığı sırada on-lara ev sahipliği yapan ensarı örnek almak, kana-yan İslam coğrafyasının mülteci durumuna düşen evlatlarını ensarın içtenliğiyle ve kardeşçe misafir etmektir. İyilik; kimi doğuştan sahip olduğu, kimi de sonradan maruz kaldığı engellerle ağır hayat yükünü omuzlayan engellilerin gözü kulağı, eli ayağı olabilmek ve onlara insan onuruna yakışır şekilde davranmaktır. İyilik; modern çağın tüketim hırçınlığına kurban edilen ve “insanların elleriyle yaptıkları nedeniyle fesada uğrayan” kara ve denizlerin, içindeki doğal güzellikler ve nimetlerle birlikte insanlığa emanet olduğunun farkına var-mak, bir Müslüman bir ağaç dikerse, o ağaçtan yenilen meyveler mutlaka onun için sadakadır düsturu doğrultusunda, bizlerin emrine amade kılınan doğal imkânları israf etmemek, tabiattaki canlılara merhamet göstermektir.⁵ İyilik; Allah Te-âlâ’ya iman edip, güzel kulluk yapmaktan, yoldan geçenlere eziyet veren taşı kaldırmaya, yoksulu, kimsesizi gözetmekten gönül alıcı söz söyleme-ye, sılayı rahimden hasta ziyaretine ve bir güzel

tebessüme varıncaya kadar hayatımızın her alanında duyarlı olmak ve ihsan ile muamelede bulunabilmektir.

Bir iyilik medeniyeti olan İslam, her iyiliği sadaka olarak saymış ve herkesin yapabileceği türden iyilikler olduğunu haber vermiş ve yapılan iyiliklerin Allah tarafından asla karşılıksız bırakıl-mayacağını ve iyilik yapanları büyük mükâfatların beklediğini ve Allah’ın iyilik yapanlarla beraber olduğuydu müjdelemiştir.

Ancak, iyilik idealinin zedelendiği modern zamanlarda, savaşların, işgallerin, soykırımların, ihtilallerin, sömürgeciliğin ve şiddetin had safha-ya çıktığı bir yerkürede yaşıyoruz. İyiliği arayan, iyiliksiz kalan, iyilik için çırpınan, iyiliğe muhtaç, iyilikten bihaber her türlü insana ulaşmak, her birine iyilik götürmek gibi büyük bir sorumluluk taşıyoruz. Dünyanın önemli bir bölümü açlık, sefalet ve korku içinde temel ihtiyaçlarını karşı-lamanın mücadelesini verirken, diğer bir bölümü sorumsuz ve ölçüsüz bir tavırla yapay ihtiyaç ve arzuların peşinde koşuyorsa, tüm insanlık, iyilik tasavvurunun acilen yeniden gözden geçirmesi gerekmektedir.

Bugün, iyiliğin hayat bulduğu topraklardan ve iyilerin imar ettiği şehirlerden maalesef kan ve barut kokusu yayılıyor. Bir kötülük sarmalı, İslam dünyasını rehin almış durumda ve bu sarmalı besleyen yolları da bir türlü kapatamıyoruz. Eleş-tirilere karşı gösterdiğimiz savunmacı yaklaşım, daha iyi olma yolundaki çabalarımızı yavaşlatıyor. Bugün İslam âlemi, önce kendi değer ve kavram-larıyla nasıl bir ilişkide olduğunu yeniden gözden geçirmek, sonra da insanlığa karşı iyilik teklifini yenilemek zorundadır. Çünkü mümin için iyilik ve güzellik hayat tarzıdır. Mümin, iyilik ve güzellik için yaşar. Sevgili Peygamberimizin (s.a.s.) ifadesiyle, “Mümin, bir iyilik yaptığında sevinen, bir kötülük yaptığında ise üzülen kimsedir.”⁶

Dipnotlar:

- 1) Darimi, Buyu’, 2.
- 2) Mehmet Görmez, Ramazan ve İyilik, Diyanet Aylık Dergi, sayı 294.
- 3) Müslim, Zikir, 71.)
- 4) Bakara Suresi, ayet 277.
- 5) Haydar Bekiroğlu, Vakit İyilik Vakti.
- 6) M. Görmez, Ramazan ve İyilik, Diyanet Aylık Dergi, sayı 294.

İyiliğin Sınırları Yok

İsmail PALAKOĞLU

Türkiye Diyanet Vakfı Genel Müdürü

Medeniyetlerin temelini oluşturan ve onu diğer medeniyetlerden ayıran bazı temel özellikler vardır. Bir din ve medeniyet olarak bütün insanlığa kutlu bir mesaj ve kurtuluş vesilesi olan İslam'ın temel kavramlarına bakıldığında, bunların en önde gelenlerinden birinin de "iyilik" olduğu görülür.

Yüce dinimiz, iyiliği insanlığa bütünüyle bir yaşam biçimi olarak sunarken, yaşadığımız dünyada kötülüğün her geçen gün farklı yüzler ve yöntemlerle ortaya çıktığı, insanları paylaşma, yardımlaşma duygularından uzaklaştırdığı, bireyselliğe, benmerkezciliğe götürdüğü bilinen bir gerçektir.

Maddeye yönelmiş modern dünyanın bütün noksanlıkları karşısında İslam'ı ve onun temel kaynaklarını esas alan bizler; karanlığın ve zulmün dünyamıza hâkim olmaması için "İnsan insanın umududur" diyerek, rabbanî ve nebevî bir bakış açısıyla hareket etmek durumundayız.

Yüce Yaradan, kitabımız Kur'an-ı Kerim'de; 'Ey iman edenler, Allah'a karşı gelmekten sakının. Herkes yarın için ne gibi bir iyilik yapıp, bunu önden gönderdiğine baksın. Allah'a karşı gelmekten sakının. Zira Allah'ın sizin yaptıklarınızdan haberi vardır.' (Haşr Suresi, 18) hitabıyla inanan kullarını uyandırıyor. İşte bu ve benzeri ayetlerle ilk muhatap olan Peygamber Efendimiz Hz. Muhammed'in (s.a.v.) "Yarım hurma dahi olsa yardıma bulunun" tavsiyesi de ilâhî emrin bizatihi yaşanması için bir çağrıdır.

İslam medeniyeti iyilik hareketini "vakıf"lar aracılığıyla kurumsallaştırmıştır. Kaynağını doğrudan Kur'an-ı Kerim ve sünnetten alan vakıflar, sürekli hayır işleme düşüncesini insanlara yerleştirmeye gayret etmiştir. Vakıflar, tarih boyunca iyilerin bir araya gelmesi ve iyiliğin yayılmasında önemli rol oynamıştır. İnsanlığa karşı ahlakî, vicdanî ve dinî sorumluluğunu yerine getirerek iyiliğe katkı sağlama çabası, vakıf müessesesinin temelini oluşturur.

Kuruluşunun 40. yılını geride bıraktığımız Türkiye Diyanet Vakfı da medeniyetimizin iftihar kaynaklarından biri olan iyilik zincirinin günümüzdeki en güçlü halkalarından biri olarak görevini ifa etmektedir.

Yeryüzünde iyiliğin egemen olması için çalışmayı kendisine misyon edinen Türkiye Diyanet Vakfı, iyilik yapmaya bütün milletimizi özendiriyor; yaptığı faaliyetlerle ihtiyaç sahiplerinin eli, ayağı, gözü, kulağı oluyor. Vakfımızın bütün çalışmalarının temel dinamiği de iyilik merkezli olmasından kaynaklanıyor.

Türkiye Diyanet Vakfı'nın "Ülkemizde ve yedi kıtada insanlığın hizmetinde olmak" vizyonu da aynı zamanda inancımızın bize yüklediği misyonun bir parçasıdır. Yeryüzünün imar

ve inşasıyla sorumlu olan insan, bunu nasıl yapacağını da yine beslendiği ilahi kaynaktan öğrenmektedir.

İyilik, vahyin dilinde adetailmekilmek işlenmekte, farklı kelimelerle insanı iyilik elçisi haline getirmektedir; Hasene, amel-i salih, el-birrhayr... Vahiy, baştan sona bir iyilik kitabı, Hz. Peygamber de bir iyilik elçisidir. İslam'ın perspektifinde iyilik o kadar geniş bir alan ve anlamdır ki, tebessümle zekât aynı film farklı kareleridir.

İyilik, şahsi ve vicdani kalırsa sadece bir kişiyi; coğrafi ve siyasi sınırlarla sınırlı olursa bir ülkeyi iyileştirir, geliştirir. Ama iyilik anlayışı bireysellikten ve bölgesellikten kurtulursa bütün insanlığa faydalı olur.

Faaliyetlerimiz, toplumda yaygın ve alışlageldiği gibi iyiliği sadece maddî, sosyal ve hayrî bir yardım olarak gören anlayışları aşan; ülkemizde ve yurt dışında eğitim, eğitime destek, kültür hizmetleri, eğitim merkezleri ve birlik mekânları camilerin inşası ile dini hizmetleri de kapsayan kuşatıcı bir yapıya bürünmüştür. Çalışmalarımızın bazıları iyilik temalı, bazıları iyilik temlidir. Hayata geçirdiğimiz projelere bakıldığında; Suriyeli mülteci çocuklara özgün eğitim ve Hafızlığa Yönelik 100 Kur'an Kursu gibi projelerle özgün çalışmalar sergiliyoruz. Ülkemizdeki bir şehri yurtdışındaki bir şehirle kardeş kılarken, yetim çocuklara koruyucu ailelik sistemiyle sahip çıkıyor, Afrika'ya bir damla hayat amaçlı su kuyuları açıyor, açtıyoruz.

Türkiye Diyanet Vakfı olarak eğitime öncelik veriyor; Kur'an kurslarından, hafızlık eğitimine, imam hatip liselerinden üniversiteye, yüksek lisanstan doktora kadar eğitimin her kademesinde gençlerimizi destekliyoruz. Kültürümüzü gelecek nesillere aktarmak için ilmi ve kalıcı eserler üretiyoruz. Yurt içinde ve yurt dışında gerçekleştirdiğimiz sosyal ve hayrî faaliyetlerle yardımseverlerin Vakfımıza emanet ettiği bağışları ihtiyaç sahiplerine ulaştırıyoruz. Kuruluş gayemiz doğrultusunda, Diyanet İşleri Başkanlığımızın yurt içinde ve yurt dışında yaptığı faaliyetlerin etkin bir şekilde yürütülmesine yardımcı oluyor, dünyanın dört bir tarafında kardeşlerimizle gönüllerimizi buluşturan birlik mekânı camiler inşa ediyoruz.

Hayırseverlerimizin destekleriyle halen ülkemizde 1.000 şubede ve 108 ülkede faaliyet gösteren Vakfımız, bugün evrensel ve uluslararası bir iyilik hareketine dönüşmüştür.

Türkiye Diyanet Vakfı, "İyiliğin sınırları yok" anlayışı ile her geçen gün hareket alanını genişletmektedir. Amacımız ihtiyaç sahibi insanları düşünmek, düştüğü yerden kaldırmak, umutsuzluk girdabında olan kimsesizlere ışık olmaktadır.

Gelin iyiliği birlikte yaşatalım.

İslam Medeniyetinde İyilik Bir Yardımlaşma Hareketidir

Prof. Dr. Seyfettin ERŞAHİN

A.Ü. İlahiyat Fakültesi Öğretim Üyesi

İyilik nedir?

İyilik, iyidir. İyilik insana iyi gelir. Kâinata hayat ve nizam iyilik üzerine yürür. İnsanlığın en kadim değerlerinden biridir. Bütün dinlerin, medeniyetlerin, kültürlerin kısaca insanın hatta canlıının yaşadığı ortamların temel kavramlarındanıdır.

Türkçemizde iyilik, karşılık beklenilmeden yapılan yardım, lütuf, kerem, nimet, ihsan, inayet, salah, sağlığı yerinde olma durumu, esenlik, yarar ve elverişlilik olarak tanımlanmaktadır. Türk lehçelerinde kayra, yahşi ve edgü kelimeleriyle karşılır. İyiliğin zıddı kötülüktür. (TDK Sözlüğü)

Elbette herkesin bir iyilik tarifi var. Kapsamlı tariflerden biri şudur: İyilik, insanın belli ihtiyaçlarını karşılayan, menfaat, talep ve arzularına uygun düşen, kişiye, topluma veya bir gruba fayda sağlayan; maddî veya manevî olgunun niteliğidir. Başka bir ifadeyle iyilik, güzellik, hayırlı ve faydalı olan işleri yapmak; kötü yanlış, çirkin, zararlı her türlü davranıştan, hareketi bertaraf etmektir.

Kur'ân-ı Kerim'de İyilik Kavramı Nedir?

Kur'ân-ı Kerim'de iyilik birr kelimesiyle ifade edilir. Yine Kur'ân kaynaklı hayr, ma'ruf, hasene, salih amel de iyiliğin yakın anlamlarıdır. Müslümanların İslamî değerler üzerine kurdukları İslam medeniyetinde iyilik varoluşun gayesi şeklinde anlaşılıp hayata geçirilmiştir. Bu manada iyilik insanlıktır, İslamıktır. Allah'ın kullarını yaratma hikmetlerinden biri de onların en iyi ameli (ahse-ı amel) hayata geçirme potansiyelidir. (Mülk -2)

Yüce Allah birr/iyilik hakkında şöyle buyurmaktadır:

“Birr/İyilik, yüzlerinizi doğu ve batı taraflarına çevirmeniz(den ibaret) değildir. Asıl birr/iyilik,

Allah'a, ahiret gününe, meleklerle, kitap ve peygamberlere iman edenlerin; mala olan sevgilerine rağmen, onu yakınlarla, yetimlere, yoksullara, yolda kalmışa, (ihtiyacından dolayı) isteyene ve (özgürlükleri için) kölelere verenlerin; namazı dosdoğru kılan, zekâtı veren, antlaşma yaptıklarında sözlerini yerine getirenlerin ve zorda, hastalıkta ve savaşın kızıştığı zamanlarda (direnip) sabredenlerin tutum ve davranışlarıdır. İşte bunlar, doğru olanlardır. İşte bunlar, Allah'a karşı gelmekten sakınanların ta kendileridir. (Bakara, 177)

Burada “birr”in anlamı iman ve amel boyutunda çok geniştir. İman boyutunda; Allah'a, ahiret gününe, meleklerle, kitaplara ve peygamberlere iman iyiliktir. Ameli yönüne gelince; Allah rızası için infak etmek (yakınlara, yetimlere düşkünlere, yolculara ve kölelere zekat veya sadaka vermek), namazı ikame etmek, sözünde durmak, anlaşmaya sadık kalmak, zorluk ve savaş anlarında sabretmektir. İşte sadık-doğru olmak ve muttakitkva sahibi olmak yani iyi olmak budur.

Birr, ekonomik ve sosyal boyutu olan paylaşma ahlakıdır: Kur'ân-ı Kerimde şöyle buyurulmaktadır:

“Sevdiğiniz şeylerden sarf etmedikçe birr'e/iyiliğe erişemezsiniz. Her ne sarf ederseniz, şüphesiz Allah onu bilir.” (Âl-i İmân, 92)

Ve bütün bunların hayata geçirilebilmesi için toplumsal dayanışma şarttır. İyilik yalnız başına yaşanamayacak ve hatta başarılamayacak kadar yüce bir değerdir. Tek başına iyi olunamaz. Hep birlikte herkesle iyi olunur. Bu bakımdan iyilik aynı zamanda toplumsal bir harekettir. Yüce Allah bu konuda şöyle buyurmaktadır:

“Birr/iyilikte ve takvada/fenalıktan sakınmakta yardımlaşın.” (Maide, 2)

Müslüman mütefekkirler iyilik kavramını nasıl anlamışlar?

Kur’ân-ı Kerim’in büyük lügatçisi Ragıp el-İsfahani’ye (ö.1108) göre “Birr; Kişinin Allah’a bağlılığının derinliğinin ifadesidir.”

Hindistan Babür Müslüman medeniyetinin büyük mütefekkirlerinden Şah Veliyyullah Dihlevi (ö.1762) de birri oldukça geniş tanımlar. Onun anlayışınca birr; kulun Mele’i A’la’ya boyun eğerek, Allah’tan gelen ilham almada kendi benliğinden geçerek, O’nun muradı içerisinde yok olarak işlemiş olduğu her şeydir. İnsanın dünya ya da ahirette ödüllendirilmesine vesile olan her ameldir. Birr; insanlık nizamının kendisine bağlı olduğu sosyal ihtiyaçları karşılamaya yönelik yararlı fiildir. Birr; ilâhî nizama boyun eğme manasına gelen fitratın ortaya çıkmasını engelleyen perdeleri ortadan kaldırmaya çalışan her türlü davranıştır.

İslam medeniyetinin büyük filozoflarından Türkistanlı Farabi’ye (ö.950) göre her şeyden önce Allah sırf iyiliktir. O’nun inayeti her şeyi kuşatmıştır. Allah cömertlik ve adalet sıfatlarıyla âleme düzen verir. Varlıkların mertebeleri arasında da bir uygunluk ve düzen vardır. Bunlar sayesinde âlem, adeta tek bir şeymiş gibi bir gaye ile hareket eder. İyilik hâkim unsur olmakla birlikte kötüyü de yer vardır. Afetler ve çeşitli noksanlar maddenin ilâhî nizamı kabul etmeyişinden kaynaklanır.

Büyük mütefekkir ve filozof İbn-iSina (ö.1037) ise iyilik tanımına yeni boyutlar getirir. Ona göre; iyi, varlığın kemâli (olgunluğu); kötü, kemâlin yokluğudur. Allah varlık âlemine bir düzen vermiştir, onun zatına uygun olanlar iyilikten nasibini almış olur. ... Kötülük Vacib’ül Vücut’tan yani Allah’tan uzaklaştıkça artar. En yoğun halini maddî âlemde gösterir.

Farabi ve İbn Sina’nın izahlarından hareketle iyiliği “Allah’ın istemiş olduğu dünyadaki varlık düzeni ile uyum” şeklinde de tarif edebiliriz.

İyilik hep kötülüğe uğramıştır!

Tarih boyunca iyilik hep kötülüğe uğramıştır. Özellikle günümüzde iyilik kavramı da adeta bir operasyona maruz kalmış ve dönüştürülmüştür. Her şeyden önce iyilik metafizik boyutunu kaybetmiştir. Allah rızası için yapılması gereken iyilik, hayr ve hayırseverliğin yerini propaganda, gösterişçi dindarlık almıştır. Hayırseverlik reklam kokan sponsorluğa dönüşmüştür. Buna ilaveten,

Batı her şeyi kendine göre tanımlayıp nizamata ve ririrken iyilik de bundan nasibini almıştır. Batı iyiliği evrensel niteliğinden koparmış, kendi faydasına ve menfaatine şeyler olarak tanımlamıştır. Fayda ve menfaat iyiliğin yerini almış, ferdiyetçilik ve enaniyet/egoizm değer kabul edilmiştir.

İyilikte Müslümanca İsrar

Kim ne derse desin hayat, iyilikler üzerine kuruludur. Müslüman iyilik yapmak zorundadır. İyilik yapmak için zaman ve sebep beklemez. Ve Müslümanlıkta iyilik yapmak çok kolaydır. Mesela, iyiliğe aracı olmak, selam vermek, güzel söz söylemek, sözü güzel söylemek, gülümsemek, iyiliktir. Birisine zarar verir endişesi ile yoldaki engeli kaldırmak ve kenara itmek, kötülüğe engel olmak iyiliktir. İnsanoğlunun hüznünü, kederini paylaşarak yükü hafifletmek, hasta ziyareti, ölenin yakınlarına taziye iyiliktir. Komşuya bir tabak çorba yollamak, sahip olunan maddî varlıkların ihtiyaçtan fazlasını paylaşmak iyiliktir. Arkadaşlık etmek, sevinci paylaşmak iyiliktir. Her şeyden önemlisi Yaratanı, Yaratan’ının hatırına sevmek iyiliktir.

İyilik sağlıklı kılar insanı. Uzmanların dediğine göre beyin mutluluk hissi veren bazı salgılar üretir iyilik yapınca.

Ve Müslüman iyilik yapınca karşılığını asla ve asla yaptığın kişiden beklemez. Der ki “İyilik yap denize at, balık bilmezse Hâlık bilir.”

Allah Teâlâ iki dünya mutluluğunu kazanmanın iyilik ile olduğunu belirtiyor:

“Hayır, kim (güzel davranış ve) iyilikte bulunarak kendisini Allah’a teslim ederse, artık onun Rabbi Katında ecri vardır. Onlar için korku yoktur ve onlar mahzun olmayacaklardır. (Bakara, 112)

Esasen iyi olmanın yanında değerler veya iyilik üretmek gerekmektedir. Başta Müslümanlar olmak üzere insanlığın buna ihtiyacı var. Allah bizden bunu istemektedir. Zira Yüce Allah şöyle buyurmaktadır:

“Sizden; hayra çağırın, iyiliği (marufu) emreden ve kötülükten (münkerden) sakındıran bir topluluk bulunsun. Kurtuluşa erenler işte bunlardır.” (Âl-i İmrân, 104)

Bir başka ayette de şu uyarı yapılmaktadır:

“Kitap’ı okuyup durduğunuz halde kendinizi unuttur da başkalarına mı iyilikle emredersiniz? Düşünmez misiniz?” (Bakara, 44)

Kısaca Müslümanlıkta iyilikten kasıt Allah’a itaat, kullarına ma’ruf, hasene, hayr, salih amel ile muamele etmektir.

“İyilik”, Evrensel Bir Kavramdır

Dr. Nazif ÖZTÜRK

Araştırmacı - Yazar

“Milletlerin gelenekleri başka başkadır, fakat iyilik her yerde birdir”. Heinrich Heine

“Bir fakiri giyindirdikten sonra hakir görürsen onu tekrar soymuş gibi olursun”. Philemon

“Yalnız iyilik yapmak yetmez, iyiliği zarafetle yapmak da lazımdır”. Diderot

“İnsanların en kötüsü, iyiliği kötülükle karşılayan ve insanların en iyisi, kötülüğe karşılık iyilik yapandır”. Hz. Ali (r.a.)

“İyilik”, semavî ve evrensel bir kavramdır. Bu özelliğinden dolayı, hiçbir din, hiçbir millet, hiçbir topluluk, hiçbir grup, hatta hiçbir canlı ona bigâne kalamamıştır. Gül ile diken, bülbül ile gül onun hikâyesini anlatmakta; şairler ve edipler, bu sembolden hareketle iyilik hakkında güzellemeler yapmışlar ve yapmaktadırlar. Ressamlar tuvaleri üzerine fırçalarını iyiliğe, erdeme ve ilahî aşka ulaşmak heyecanı ile dolaştırmışlar ve dolaştırmaktadırlar. Hatta maddenin en küçük nüvesi olan atom ve elektronlar, kütlelerin en büyük parçası olan gezegenler iyilikler aşkının etrafında cevelan etmektedirler.

Dünyanın bitip tükenmeyen dert ve sıkıntılara rağmen Beni Âdem, mevcudiyetinde şüphe olmayan “iyilik kavramı” sayesinde hayata tutunmaya çalışmaktadır. “İyilik” içinde umut ve mutluluk iksiri taşıyan tılsımlı bir kavramdır. Semtine uğradığı her canlıyı huzura kavuşturmakta, kötülüklerin zifiri karanlığında bile yaratıklar iyilik mumunun ışığı ümidiyle Yaradana doğru kanat çırpmakta ve ötelere ötesine huruç etmektedir.

İnsanlık iyi ve kötü kavramları ile başlangıçtan beri şu ya da bu şekilde hep ilgilenmiştir. Habil’i iyinin, Kabil’i de kötünün temsilcisi olarak görmüştür. İyiler meleklerle özdeşleştirilmiş “melek gibi insan” diye övülmüş, kötüler şeytana teşmil edilmiş “iblis adam” diye yerilmiştir.

“İyilik” genellikle zıttı olan “kötülük” ile akla gelir. Kapsayıcı bir anlatımla iyilik; insanî gereksinimleri

karşılayan, insan çıkar ve dileklerine uygun düşen, kişiye, topluma, bir sınıfa ya da başka bir kümeye yararlar sağlayan olgunun niteliğidir. Kısaca iyilik, “özneye faydalı olma” durumudur, denilebilir. İstenilen, beğenilen nitelikleri taşıyan, beğenilecek biçimde olan, kötü karşıtı, uğurlu, hayırlı, değerli, istenilen, arzu edilen, esin kaynağı ve haz veren, sağlıklı, yerinde, yeterli, beğenilen ve faydalı anlamlarına gelir. Bir başka ifade ile bireye, topluma, çevreye ve ekolojik dengeye yarayan her şey iyidir; bu söylenenlerin aksine her davranış ve oluşum ise şüphesiz kötüdür.

İyi anlamlandırmamıza yarayan kötü, aslında iyinin bozulmuş halidir. Nesnenin aslı temizdir, saftır, iyidir. Çok değişik sebeplerle kötüye inkılâp etmesi, fitratın bozulmasından kaynaklanmaktadır.

İyilik ve kötülük kavramlarından filozoflar da uzak duramamışlardır. Grek felsefesinde iyilik ruhun sürekli aradığı mutluluğun kaynağıdır. İyiye ve iyiliğe ulaşmanın yolu bilgiden geçmektedir. Nitekim Aristo “en yüce iyilik bilgiye aittir” demiştir. O’na göre insan için akla uygun olan arzu ve isteğin ilk objesi iyiliktir. Bütün sanat ve bilimler iyiye ve iyiliğe doğru yönelmiştir ve nihai hedef en yüce iyiliktir. Eflatun’a göre ise iyi gerçekte, “doğrunun ve güzelin sebebidir”. Ona ancak rûhî bir yükseliş sonunda erişilebilir. İnsan nezdinde “bütün fiiller iyiye ulaşma amacıyla meydana gelen şeylerdir” ve onsuz, sahip olduğumuz her şey faydasızdır.

Farabi’ye göre: Allah sırf iyiliktir. O’nun inayeti her şeyi kuşatmıştır. Allah cömertlik ve adalet sıfatlarıyla âleme düzen verir. Varlıkların mertebeleri arasında bir uygunluk ve düzen vardır. Bunlar sayesinde âlem, âdeta tek bir şeymiş gibi bir gaye ile hareket eder. İyilik hâkim unsur olmakla birlikte kötüye de yer vardır. Zira iyinin anlaşılması ve anlatılabilmesi için kötüye, güzelin gerekli saygıyı görmesi için çirkinliğe, aydınlığın ne büyük bir nimet olduğunun fark edilmesi için karanlığa, gençliğin kıymetinin bilinmesi için insanın saçlarını ağartan ve belini büken, meşakkatin timsali ihtiyarlığa ihtiyaç vardır.

İbn-i Sina'ya göre iyi, varlığın kemali/olgunluğu; kötü, kemalin yokluğudur. Allah varlık âlemine bir düzen vermiştir, onun zatına uygun olanlar iyilikten nasibini almış olur. Tümelerde (bütünler-olgular) kötülük bulunmaz. İnsanlık bir tümeldir. Ancak fertler kötü olabilir. Kötülük çoklukta ve değişiklikte ortaya çıkar. Kötülük "Vâcibü'l-Vücut"tan uzaklaştıkça artar. En yoğun halini maddî âlemde gösterir.

Afetler ve çeşitli noksanlıklar maddenin ilahî ni-zamı kabul etmeyişinden kaynaklanmaktadır.

İslam medeniyetinde iyilik, var oluşun gayesidir. Âlemlerin Rabbi, bizi yeryüzüne iyi insan olalım, iyiliği egemen kılalım diye göndermiştir. İyilik yapmak, insan ruhunu güzelleştiren, iyilik yapanı mutlu eden bir davranıştır. İyilik, hele de karşılıksız yapıldıysa gerçekten büyük bir erdemdir. Bizim gelenek ve göreneklerimizde dinî inancımızda iyiliğin önemi büyüktür. Dinimiz, iyilik yapmayı emreder, ailelerimiz de bizleri bu yönde yetiştirmek için yoğun çaba gösterirler. Yaptığımız iyiliklerin insanlara büyük faydası dokunabilir. Bazen toplum yararına ve bireyin lehine yaptıklarımız bize küçük bir iyilikmiş gibi görünür, fakat etkileri çok büyük olur. Yaşlı bir amcanın yükünü taşımak, hamile bir bayana otobüste yer vermek, engelli bir insana yardım etmek, bir öksüz veya yetimin başını okşamak, bilgiye ihtiyacı olan birine bir şey öğretmek, iki küskün kişiyi barıştırmak, aç birinin karnını doyurmak, susuz bir hayvana su vermek, çevreyi yeşillendirmek, canlıların yararlanması için meyve fidanları dikmek gibi her eylem iyilik kapsamına girer. Günlük yaşantımızda bile her gün yüzlerce iyilik yapabiliriz. İnsanlara gülümsemek, konu-komşu, eş-dost ile selamlaşmak, onların gönlünü hoş etmek bile birer iyiliktir aslında.

"İyilik" gündelik hayatımızda daha çok "hayır" kavramıyla ifade edilir. "Hayır" deyince her türlü iyi, güzel, faydalı, erdemli tutum ve davranışı anlarız. "Hayır işlemek", iyilik yapmak anlamına gelir. Amacı insanlara iyilik ve yardım etmek olan gönüllü kuruluşlara "hayır kurumu" deriz. İnsanlara iyi dileklerimizi aktarıırken "hayırlı olsun" temennisinde bulunuruz. Yola çıkan kimseyi "hayra karşı" sözüyle uğurlarız. Rüyaları "hayra yormak" isteriz. İyiliğini gördüğümüz insanlara hayatlarında "hayır dua" eder, vefatlarından sonra onları "hayırla yâd" ederiz. Her türlü iyiliğin O'nun elinde olduğunu bildiğimizden, "Hayırlısı Allah'tan!" deriz. "Hayırlı evlat", ailevî ve manevî değerlerine sahip çıkan iyi çocuklar için kullandığımız bir tabirdir. "Hayırhâh" insan, herkesin iyiliğini isteyen, iyiliksever kişidir. Peygamberimiz Muhammed Mustafa (s.a.v.) "hayru'l-beşer"dir; O, insanların en iyisidir.

Bu kadar ulvî ve derin manalar içeren iyilik kavramı, günümüzde iki büyük tehlike ile karşı karşıya bulunmaktadır. Bu tehlikelerden birincisi, iyiliğin, kişinin kendi faydası ve menfaatine uygun olan şeyler olarak algılanmaya başlanmasıdır.

İkinci tehlike ise, sadece Allah rızası için yapıl-

ması gereken hayrın ve hayırseverliğin yerini zaman zaman bilinçli ya da bilinçsizce reklam ve gösterişin almasıdır.

İyilikleri yakıp kül eden ve insanın içini karartan bu iki can sıkıcı tespitten sonra, laf kalabalığı ile siz değerli okuyucuların zamanını almaktansa; hepimizi derin düşüncelere gark edecek, "iyilik kavramı" hakkında söylenmiş bazı özlü sözlerle sizleri baş başa bırakmak, sanırım yapılabilecek en güzel iyiliktir.

–“İnsanların kötü olduklarını görmek beni şaşırtmıyor, ama bu yüzden hiç utanmadıklarını görünce hayretler içinde kalıyorum”. Goethe

–“Dünya yaşamak için tehlikeli bir yer; kötülük yapanlar yüzünden değil, durup seyreden ve onlara ses çıkarmayanlar yüzünden”. Albert Einstein

–“Beni kötülerin zulmü değil; iyilerin sessizliği korkutuyor”. Brckn

–“Başkalarından gördüğün kötülük, seni iyilik yapmaktan alkoymasın. İyilik ibadettir, kötülükle mahsuplaşmaz”. Ali Fuat BAŞGİL

–“İnsan iki şeyle kendini ihtiyarlamaktan kurtarır; Biri iyi iş ve diğeri iyi söz”. KUTADGU BİLİĞ

–“Her türlü kötülüğü yapmağa muktedir iken, bir şey yapmamak, işte budur iyilik”. Andre GIDE

–“İyilik, hiçbir zaman boşa gitmeyen tek yatırımdır”. Thoreau HEARY

–“Güneş, ışık ve sıcaklıktan başkalarını faydalandırmak için kendine yalvarılmasını beklemes. Sen de güneş gibi ol, beklenen iyiliği istenilmeden yap”. Epictetos

–“İnsan, hayatında yaptığı iyilikler kadar mutlu olur”. Şehabeddin Ahmed

–“İnsan Allah'a, ancak öteki insanlara iyilik yapmakla yaklaşabilir”. Çiçero

–“Kendi iyiliğinizi isterseniz iyi kimselerle dost olun, çünkü kötü bir arkadaş edinmektense yalnız kalmak daha iyidir”. George Washington

–“Menfaat karşılığı yapılan iyilik, iyilik değildir. İyilik sebep ve sonuç zincirinin dışındadır”. Tolstoy

–“İyiliği, hiçbir şahsi menfaat gözetmeden, sırf iyilik olsun diye yapmalıyız”. Confucius

–“Bir dana binlerce inek arasında kendi anasını nasıl seçer ve bulursa, insanın yaptığı iyilik ve kötülükler de eninde sonunda gelir onu bulur”. Pançatantra

–“Dünyanın içinde ya da dışında, iyi niyetten başka hiçbir şey şartsızca iyi olarak algılanamaz”. Kant

–“Bir kimseye edilecek iyiliğin en mükemmeli o kimseyi minnet altında bırakmayanıdır”. Balzac

İyi İnsan Olmak

Saime TOPTAN

ÖZEV Mütevelli Heyet Başkanı

Sadece kendimiz için bir şeyler yapmak, yaşam için yeterli olmaz. Çünkü diğer insanlarla, hayvanlarla, çevremizdeki dağlarla, sularla birlikteyiz. Bu nedenle diğerlerinin de hayatı sevebildiği bir yerlerde isek ve onların hayatına güzellikler katarak dokunabilmişsek bir anlam kazanır.

Yaşam bir çevre gerçeğidir. O çevreyi oluşturan tüm insanlara ihtiyacımız var. Çevremizdeki herşey ile birlikte mutlu olabilmenin yolu paylaşmak ve onlara dokunabilmektir. Daha güzel bir çevre ve yaşam için dokunabilmektir. Bu dokunuşun adı iyiliktir. İyilik paylaşmaktır, iyilik şefkattir, merhamettir, gönül almaktır. İyilik sabretmektir. İyilik korumaktır, değer bilmektir, geliştirmek ve güzelleştirmektir. Kâinatın tüm varlıklarını insanın emrine veren yüce yaratıcının ondan istediği, iyi insan olmasıdır. Bu özellik insanın kendini iyi hissetmesini, mutlu, huzurlu olmasını sağlar. Dolayısıyla iyilik göstergesi olan her davranışın iki yönlü yararı vardır. İyilik yapan için gönül rahatlığı mutluluk, iyilik yapılan için ferahlık ve huzur.

İyilik sağlıklıdır. İyi olan her davranış bizi mutlu eder. Bu sırada harekete geçen vücut kimyası onu koruma altına alır, bağışıklık sistemi bundan olumlu etkilenir. İşte o zaman “nasılsın?” sorusuna verilen “iyiyim” cevabı bir gerçeğin de ifadesi olur.

Her iyilik, iyi davranış değerlidir. Ancak karşılık beklemeden Allah için yapılan iyilik daha değerlidir. “İyilik yap at denize, balık bilmez ise Hâlik bilir” sözü bunun ifadesidir. Yapılan iyiliğin bilinip, hatırlanması, takdir edilmesi de erdemli bir davranıştır. Fakat bazen iyiliğin bilinmediğini, hatta

iyilik yapana kötü davranıldığını da görebiliriz. Bu genel vicdanın onaylamadığı bir durumdur. Türk toplumu için geleneklere ve ahlaka aykırı bir davranıştır. Allah'ın takdiri elbet yaşadığımız sırada ve ebedi hayatta karşımıza çıkacaktır.

İyilikleri, kendimize iyi bir insan olarak ne yaptığımızı, her günün sonun da sorarak iç dünyamız için belgelemeli, ertesi gün eksikse gidermeli, bir fazlası için çaba göstermeliyiz. Böyle fırsatlar ve imkânlar için her zaman şükretmeliyiz. Değerini bilmeli, hakkını vermeliyiz.

İyi insan başkalarında, etrafında kusur aramaz, kusur var ise başlarına kakmaz, kusurları örter ve bağışlar: Bu güzel ve iyi davranışları Allah'ın ödüllendireceği yüce kitabımız Kur'ân-ı Kerîm ayetlerinde ve peygamberimiz Hz.Muhammed (s.a.v.) sözlerinde ifade ediliyor. Gösterilen bu yollar ve öğütler, iyi bir insan olmanın ip uçlarıdır.

İyilik atalarımızın uygulamaları ile kurumsallaşmış, gelenek haline gelmiş, ihtiyacı olanlara, topluma hizmet eden vakıflar kurulmuştur. Günümüzde de bu güzel geleneklerin vakıflar, dernekler aracılığı ile sürdürüldüğünü görüyoruz. Dileğimiz gençlerin buralara ilgi göstermesi, zaman ayırmasıdır. Onların bilgi ve enerjilerine ihtiyaç var. İyi insan olmanın tüm fırsatları için bu kurumların çalışmaları hakkında bilgilendirerek, görev almaları için teşvik edilmelidirler.

“Ne ekersen onu biçersin” diyen ecdadımızın sesini ve yüce gönlünü bize bırakılan değerli bir miras ve vasiyet olarak algılamalı, unutmamalıyız. Çünkü iyilik, güzel bir duygudur, yaşanarak öğrenilen güzel bir davranıştır.

İyilik ve Kötülük / Hayır ve Şer

N. Yücel MUTLU

YOYAV Onur Kurulu Üyesi

Türkçemizdeki “iyilik ve kötülük” kelimelerinin, Kur’ân’daki karşılıkları “hayır ve şer”dir. Bu bakımdan, bu kelime hakkında, önce Türkçemizdeki karşılıklarını araştırmakla konumuza başlayalım.

TDK’nun Sözlüğünde “iyilik’in dört karşılığı vardır: 1) İyi olma durumu, salâh. 2) Karşılık beklenilmeden yapılan yardım, lütûf, kerem, ihsân. (Örnek: İyilikle, bu kadınları çekip çevirmişti.) 3) Sağlığı yerinde olma durumu, esenlik. (Örnek: İyilik haberlerinizi aldım.) 4) Yarar ve elverişlilik, nîmet. (Örnek: Okumanın şu iyiliği var ki.). Bunların yanında, bu kelimedenden üretilen tâbirlerin bir kısmını da şöylece kaydedelim: İyilik bilmek, iyilikbilir, iyilikbilirlik, iyilik etmek, iyilik görmek, iyiliği dokunmak, iyilik güzellik, iyilik sağlık, iyiliksever, iyilikseverlik, iyilikle, iyilik perisi, iyimser, iyimserlik, iyi niyet v.b. İyilik kavramının karşıtı ise, “kötülük” olup, bundan türeyen kelime ve deyimler de, olumsuzluk hâline delâlet ederler.

Türkçedeki “iyi olmak, iyilik etmek, iyilik” gibi olumlu mahiyetteki kelimenin Kur’ân’daki karşılığı ise, “Hayır” olup, bunun karşıtı da “Şer”dir. ‘Hayır’ kelimesi, Kur’ân’da 176 yerde geçmekte olup, bâzıları, âyetlerin konularına göre, az çok farklı anlamlara gelmektedirler. Meselâ, mal, servet, bolluk gibi maddî değer ve imkânlar, ‘hayr’ kelimesi ile karşılanmıştır (Bkz. Âdiyât s.100/8). Ölen kişinin geride mal bırakması, ‘hayır bırakma’ olarak; kezâ, insanlara mâlî yardımda bulunulması, ‘hayır infak etme’ şeklinde ifâde edilmiştir (Bkz. Bakara s. 2/180 ve Bakara s. 2/215,272,273). .

Bunların dışında ‘hayır’ kelimesi, daha çok, ‘sâlih amel, hasene, Allah rızâsı için yapılan iyilik’ karşılığı olarak kullanılmaktadır. Şöyle belirtelim ki, Kur’ân genellikle, ‘insanın, âhirette kendisi için faydalı olacak her türlü iyiliğini’, ‘hayır’ kelimesi ile adlandırır.

Hayrın zıddı ise, daha çok ‘şer’ kelimesi ile ifâde edilmekle birlikte, ednâ, seyyie, fitne v.b. kelimelerle de açıklanmaktadır. Bu da, genel olarak “kötülük, günâh, belâ, darlık v.b.” kavramları açıklar.

Bu kısa açıklamadan sonra, Kur'ân'dan aldığımız bâzı âyetlere yer verelim. Şu kesin bir hükümdür ki, Allâhın rızâsını kazanmaya sebep olacak her güzel iş, hayır, ya'ni iyiliktir. Câsiye sûresinin 15. âyeti bunu şöyle açıklamaktadır: "Kim, iyi bir iş yaparsa, kendi lehine, kim de kötü bir iş yaparsa, kendi aleyhinedir. Sonra hepiniz toplanıp, Rabbinize döndürüleceksiniz."

Müslümân olan kişi, iyi olan, iyilik yapan, başkalarının iyiliğini isteyen kişidir. İyilik yapmanın yolları çoktur. Müslümân, eli ile, dili ile, malı ile yapabileceği kadar iyilikte bulunmalıdır. Bu, onun görevidir. Allâh, yaptığımız iyilikleri mutlaka bilir ve karşılığını verir. Bunun içindir ki Hz. Peygamber (s.a.v.), "Kardeşini güler yüzle karşılamaktan ibâret bile olsa, hiç bir iyiliği hor görme" diye buyurmuştur.

Müslüman, sadece kendisi iyi olan değil, aynı zamanda, başkalarının da iyiliğini isteyen, onlara iyiliği tavsiye eden, kendilerine iyilik için yol gösteren insandır. Onları kötülüklerden sakındırması bile, neticesi itibariyle, bir iyilik demektir.

Bir insanın, kendisine ve aile fertlerine karşı görevlerini yerine getirmesi, iyiliklerin önde gelenidir. Aile hayatımızda gerekli olan iyilik için Kur'ân'ımız şöyle buyurmaktadır: "Mü'min erkeklerle mü'min kadınlar, birbirlerinin yardımcılarıdır. İyiliği emreder, fenâlıktan alıkoşurlar. Namâzı dosdoğru kılar, zekâtı verirler.(Tevbe s. 9/71)"

Âile içindeki her insanın, komşusu ile olan ilişkilerinde olumlu bir tutum sergilemesi, çevreye karşı gerekli olan bir iyiliktir. Bir yoksulun, bir yetimin yedirilip giydirilmesi, barındırılması, maddî iyilik olup, güler yüz ve tatlı söz ile gönüllerinin alınması, sevgi ile başlarının okşanması da bir iyilik göstergesidir. Tanımadığı bir kişiye okul masrafları için burs verilmesi, hiç tanımadığı bir ailenin çocuklarının sünnetine maddî katkıda bulunulması da, önde gelen iyiliklerdendir. Hele bunları, bir kuruluş eliyle yapıp, kendisini hissettirmemesi, Yüce Allâh'ın rızâsını daha çok kazandıracak bir davranış olmaktadır. Bu konuda YOYAV'ın faaliyetleri, her türlü takdire lâyıktır.

Allâh'ımız Kur'ân'da, şöyle buyurmaktadır: "İçinizden insanları hayra çağırarak, iyiliği emredek, kötülükten alıkoyacak bir topluluk bulunsun. İşte onlar, kurtuluşa erenlerdir. (Âl-i İmrân s.3/104)" Kezâ, "Siz, insanlar için en hayırlı bir topluluk olmak üzere yaratıldınız. İyiliği ve güzelliği emredersiniz,

kötülüğü ve çirkinliği yasaklısınız. Allâh'a inanır ve îmân edersiniz. (Âl-i İmrân s.3/110)"

Hz. Peygamber Efendimiz (s.a.v.), "Sadaka vermek, her müslümâna, vâciptir" diye buyururken, ashâbının sorduğu sorulara verdiği cevaplar içinde, "İyilik ile, hayır ile emreder. Bunu da yapmaya gücü yetmezse, kötülükten kendisini sakındırır ki, bu da onun için bir sadakadır" demiştir. Ve kezâ, kendisine gösterilen iyi amellerin içinde, "Eziyet verecek şeyin, yoldan kaldırılması da vardı" diye buyurmuştur. Sokakta, çarşı-pazarda, insanlara eziyet veren ve tiksinti uyandıran bir şeyi ortadan kaldırmak, bu hadîs gereği bir iyilik olarak değerlendirilmektedir. Dolayısıyla, her insanın yapabileceği bir iyilik mutlaka vardır. Allâh için iyilik yapan, Allâh için maddî ve ma'nevî yardımda bulunan kimsenin mükâfatını da, şüphesiz yine Yüce Allâh verecektir.

Özetle söylemek gerekirse, Allâh ve Resûlünün emir ve yasaklarının hepsini yaşayıp, bu hükümleri yeryüzünde hâkim kılıp uygulamak için uğraşmak, iyiliktir. Bu iyilikleri yapmakla kalmamalı, başkalarının da iyilik yapmasına yardımcı olmalı, onları teşvik etmelidir. Çünkü Allâh, iyilik yapmak, kötülükten sakındırmak hususunda yardımlaşmamızı emretmiştir.

İyilik yapmak ve bu konuda yardımlaşmak kadar, kötülüklerden sakındırmak da, müslümanların görevleri arasındadır. Mü'min kişi, gördüğü kötülükleri, ister büyük, ister küçük olsun, eliyle, diliyle düzeltmeye, o fenalığa engel olmaya çalışmalıdır. Eğer böyle davranılırsa, kötüler ve kötülükler azalır; iyilikler yaygınlaşır. Böylelikle, içinde yaşadığımız toplumda, huzur olur. Aksine davranış, kötülüklerin salgın gibi yayılmasına, toplumun da içten çökmesine sebep olur. Bu konuda Hz. Peygamber (s.a.v.)'in şu hadîsi, hayatımızın her safhasında rehberimiz olmalıdır: "Sizden birisi, bir münker şeyle karşılaştığında, onu, eliyle düzelsin. Buna gücü yetmiyorsa, diliyle düzelsin. Buna da gücü yetmiyorsa, kalbiyle buğzetsin, ancak bu, îmânın en zayıf hâlidir". O halde, var gücümüzle iyilik yaparken, kötülüklerin ortadan kaldırılmasına da, bulunduğumuz makam ve mevkiye göre, elimizle, yetkimiz yoksa konuşmamızla yardımcı olmalıyız. Hadîsin son şikkının uygulanmasını ise, mü'min ve mü'mine YOYAV'lılar için düşünmüyorum bile.

Ebrâr'ın Özellikleri ve Ödüllerinin Güzellikleri

Dr. İbrahim ATEŞ

YOYAV Genel Başkanı

Dünyada iyiler olduğu gibi, kötüler de var. İyiler yeryüzünde iyilik, güzellik, huzur, güven ve mutluluğun yaygın ve yaşanır olması için çalışıp çaba sarf ederler. Halkı Hakk'a sevdiren saâdet-i sermedîyeye ermelerine vesîle olacak davranışlarda bulunmalarını dilerler. Kötüler ise, kendilerinden başka kimseye iyilik dilemezler. Şahsî çıkarlarının dışında bir şey düşünmezler. Kimsenin kendilerinden önde, üstün ve iyi durumda olmasını istemezler. Toplumun sorunları ile ilgilenmez ve başkalarının sıkıntıları ile alakadar olmazlar. İmkânları istismar ve insanları istiskal etmekten geri durmazlar. Düşkünü horlamaktan ve zayıfı zorlamaktan çekinmezler.

İyilerde egemen olan anlayış; Allah rızası, hayır duygusu ve insan sevgisidir. Kötülerde yaygın olan görüş ise; benlik ve bencillik ile şahsî çıkar ve maddî menfaat arzusudur.

Birbiryle bağdaşmayan düşünce, duygu ve davranışlarda olmakla beraber, aynı ortamı paylaşan yan yana yaşayan bu insanlardan birinci gruba dâhil olanlar, dünya ve ahiret saadetini gözetken duyarlı ve dirayetli insanlardır. İkinci gruba dâhil olanlar da dünyevî düşüncelere dalıp ahireti akla getirmeyen ve geçiciye aldanıp kalıcıyı ihmal eden dar görüşlü ve dirayetsiz insanlardır. Oysa insana yakışan hayat anlayışı; kendini düşündüğü kadar başkalarını da düşünüp, kendisi için istediğini onlar için de istemesi, kendisi için istemediğini onlar için de istememesidir.

Sevilmek isteyen sevmeyi bilmesi, sayılmak isteyen saymayı öğrenmesi, güler yüzle karşılanmak isteyen güler yüz göstermesi, ilgi görmek isteyen ilgi göstermesi, destek bekleyen destek vermesi ve kalkındırılmak isteyen kalkındırma cihetine gitmesi gerekir.

Unutulmamalıdır ki, iyilerden olmanın yolu, iyilik görmekten değil, iyilik göstermekten geçer. İyilerden olmak isteyen de bu yolu seçer.

Öte yandan aslolan, kişinin kendini iyilerden görmesi değil, iyiliklerine tanık olan insanların onun iyi olduğunu söylemeleridir. Bu arada iyi insan ve mükemmel Müslüman olmak için yüce Yaradan'ın kutsal kitabımız Kur'ân-ı Kerîm'de beyan buyurduğu Kur'ânî kriterlere uyması ve iyilik özelliklerine sahip olması icab eder.

Bu yazımızda ebrârı (iyileri) anlatıp, bazı özellik ve güzelliklerini aktarmaya çalışacağız. Bunun için, Kur'ân-ı Kerîm'de "ebrâr" kelimesinin geçtiği altı ayet-i kerîmeyi inceledik. Edindiğimiz bilgi birikimini tetkikinize takdim etmenin gayreti içinde olacağız.

Ebrâr, insanî kriterlere göre iyi olmaktan çok, İlahî kriterlere göre iyi olanlar için kullanılan bir terimdir. Bu bakımdan ebrâr; Mevlâ'ya mutî', müminlere müşfik ve muhtaçlara mükrim olan inançlı ve iyiliksever insanlardır. Bu insanların önde gelen özelliklerinin başında iman ve ihlâs ile iyimserlik, iyilikseverlik, içtenlik ve incelik gelir. Ödülleri de iyiliklerinin içtenlik, incelik ve ihlâs derecelerine göre değişiklik arz eder.

Manevî mertebelerin merdivenlerini tırmanarak, derecelerini yüceltmenin gayreti içinde olan bu insanlar iyiyi, doğruyu ve güzeli arayan, alan ve uygulayan basîretli ve bilinçli insanlardır. Sözleri özleri ile örtüşen ve fiilleri fikirlerine uyan bu insanlar, yaptıkları her işte ve sergiledikleri her davranışta Hakkı gözetmeye ve haklının yanında olmaya çalışırlar. Devamlı iyilik işlemeyi düşler ve her gün hayırlı bir işin peşinden koşarlar.

Toplumun terakkîsi ve insanlığın te'âlîsi için çaba ve çalışmalarını sürdürmenin gayreti içinde

olan bu iyilik incileri, yörelerinin yüz akı ve yurtlarının zafer takıdır.

Ben, böylesi yüce ruhlu insanlar için yıllar önce yazdığım bir şiirimde:

“Kinci ve ikinci değil, birinci. / İlimde ileri, iyilikte inci.” demiştim.

Şimdi o şiirde dile getirdiğim düşüncenin ne denli isabetli olduğuna daha çok inanıyorum.

İyilerin incisi ve kötülerin sancısı olan bu insanlar, cennet ehlinin yücesidirler. Kitaplarının yücelerde, kendilerinin de kesin cennet ehli olduğunu ifade eden Mutaffifin Suresi'nin 18-28. ayetlerinin meallerini buyurun birlikte okuyalım:

“Hayır! Andolsun ebrârın (iyilerin) kitabı illiyûndadır.” (18)

“İlliyûn nedir, bilir misin?” (19)

“(O illiyûn'daki kitap) İçinde ameller kaydedilmiş bir kitaptır.” (20)

“O kitabı, Allah'a yakın olanlar görür.” (21)

“Ebrâr (İyiler) kesinkes cennettir.” (22)

“Onlar orada koltuklar üzerinde etrafa bakarlardı.” (23)

“Onların yüzünde nimetlerin sevincini görürsün.” (24)

“Kendilerine mühürlü hâlis bir içki sunulur.” (25)

“ Onun içiminin sonunda misk kokusu vardır. İşte yarışanlar onda yarışsınlar.” (26)

“Karışımı tesnim'dendir.” (27)

“(O tesnim Allah'a) Yakın olanların içecekleri bir kaynaktır.” (28)

İnfîtâr Suresi'nin, iyilerle kötülerin ahiretteki yerlerinin belirtildiği 13-14. ayetlerinde de: “Ebrâr (İyiler) muhakkak cennete, kötüler de cehennemdedirler.” buyurulmaktadır.

İbnü Kuteybe'nin “Kitâbu'l-İlmâme”sinde ayrintıları anlatıldığı üzere şöyle nakledilir:

Süleyman b. Abdümelik Mekke'ye giderken Medine'ye uğradığında ileri gelen zatlardan biri olan Ebû Hâzim'i getirtmiş ve onunla karşılıklı bir sohbette bulunmuştu. Ebu Hâzim ona çok acı öğütler vermiş, neticede aralarında şu sorulu cevaplı konuşma olmuştu.

Süleyman: Ey Ebû Hâzim! Yarın Allah'a varmak nasıl olacak?

Ebû Hâzim: İhsan sahibine gelince o, yolculuğundan evine ve çoluk çocuğuna dönen bir yolcu

gibi; isyankâr ise efendisine geri dönen kaçak köle gibi Allah'a varacak.

Bunun üzerine Süleyman ağladı da: Keşke Allah yanında bize ne var bilseydim dedi.

Ebû Hâzim: Amelini Allah'ın kitabına arzet.

Süleyman: Allah'ın kitabının neresinde?

Ebû Hâzim: “İyiler cennette, kötüler cehennemde.”

İnsan Suresi'nin 2. ayetinde: “Gerçek şu ki, biz insanı karışık bir nutfeden (erkek ve kadının dölünden) yarattık. Onu imtihan edelim diye, kendisini iştir ve görür kıldık.” buyurulmaktadır. 3. ayetinde ise: “Şüphesiz biz ona (doğru) yolu gösterdik. İster şükredici olsun, ister nankör.” buyurulmaktadır.

“Gerek şükredici olsun o insan, gerek nankör kâfir.” Yani isterse o irşat ve hidayet nimetinin kıymetini bilerek Rabbine şükretmek üzere iman ve iyi niyetle o hak yoluna girip sıkıntılara göğüs gererek çalışsın, olgunlaşma gayesine doğru yürüsun; isterse nankörlükle küfredip yükümlülük ve olgunlaşmadan kaçınarak, bu irşat ve hidayete karşı iştirmez ve görmezden gelerek bu imtihan âlemi olan dünya hayatında kalmak istesin. Bu cihet kendisine, kendi tercihine bırakılmıştır. Her iki durumda da yol gösterilmiş bulunuyor.

Bu hidayet ve irşattan sonra insanı “şükredici” ve “nankör” diye ikiye ayırmada, bir taraftan şükretmeye teşvik, bir taraftan da küfürden sakındırmak için “Dilediğinizi yapın” (Fussilet, 40) tarzında insanın ihtiyarına hitap eden ve kısaca ifade edilmiş bir vaad ve tehdit vardır...

Bu surenin 4. ayetinde ise: “Doğrusu biz kâfirler için zincirler, demir halkalar ve alevli bir ateş hazırladık” buyurulmaktadır. Yani, dileyen bunları seçsin fakat bunlar kalp gözüyle görebilecek olanlar için seçilecek, dayanılabilecek şeyler olmadığından her halde küfürden ve nankörlükten sakınmak gerekir, mealinde kısaca anlatıldıktan sonra şükür ve iman, iyilik ve ihsan ile çalışanların ruhlarının temizliğiyle hayat tarzları (yaşam biçimleri) ve gayretlerinin ünleri, dünya hayatının geçici zevklerine ve kadehi devrilmeye hazır sersemlik veren içki alemlerine düşkün olanları imrendirecek ve hasretlerini artıracak bir biçimde açıklanmak üzere aynı surenin devam eden 5-22. ayetlerinde ebrârın bazı özellikleriyle ödülleriyle güzelliği belirtilerek şöyle buyurulmaktadır:

“İyiler ise, kâfûr katılmış bir kadehten (cennet şarabı) içerler.” (5)

“*(Bu,) Allah'ın has kullarının içtikleri ve akıttıkça akıttıkları bir pınardır.*” (6)

“O kullar, şiddeti her yere yayılmış olan bir günden korkarak verdikleri sözü yerine getirirler.” (7)

“Onlar, kendi canları çekmesine rağmen yemeği yoksula, yetime ve esire yedirirler.” (8)

“Biz sizi Allah rızası için doyuruyoruz; sizden ne bir karşılık, ne de bir teşekkür bekliyoruz.” (9)

“Biz, çetin ve belalı bir günde Rabbimizden (O'nun azabına uğramaktan) korkarız (derler).” (10)

“İşte bu yüzden Allah onları o günün fenalığından esirger, (yüzlerine) parlaklık, (gönüllerine) sevinç verir.” (11)

“Sabretmelerine karşılık onlara cennet ve (cennetteki) ipekten lutfeder.” (12)

“Orada koltuklara kurulmuş olarak bulunurlar, ne yakıcı sıcak görülür orada, ne de dondurucu soğuk.” (13)

“(Cennet ağaçlarının) gölgeleri üzerlerine sarkar. Kolayca koparılabilen meyveleri istifadelerine sunulur.” (14)

“Yanlarında, gümüş kaplar ve billur kaselerle, gümüş beyazlığında (billur gibi) şeffaf kupalarla dolaşılır ki, sâkiler bunu (cennet şarabını) ölçüsünce tayin ve takdir ederler.” (15-16)

“Onlara orada bir kaseden içirilir ki (bu şarabın) karışımında zencefil vardır.” (17)

“(Bu şarap) Orada bir pınardandır ki adına selsebil denir.” (18)

“O insanların etrafında öyle ölümsüz genç nedimler dolaşır ki, onları gördüğünde, etrafa saçılıp dağılmış inciler sanırsın.” (19)

“Ne yana bakarsan bak, (yığınla) nimet ve ulu bir saltanat görürsün.” (20)

“Üzerlerinde yeşil ipekten ince ve kalın elbiseler vardır, gümüş bilezikler takınmışlardır. Rableri onlara tertemiz bir içki içirir.” (21)

“(Onlara şöyle denir:) Bu sizin için bir mükâfattır. Sizin gayretiniz karşılığını bulmuştur.” (22)

İnsan Suresi'nin mealleri arz edilen 5-22. ayetleri arasındaki on sekiz ayette ebrârın özellikleriyle nâil olacakları nimetlerin güzellikleri ifade

edilmiş olmasına karşılık, kâfirler için hazırlanan zincirler, demir halkalar ve aevli ateşten oluşan azap bir tek ayette (4. ayette) belirtilmiştir. Ebrârın önemli özellikleri ile onlara sağlanacak saadetin on sekiz ayette ifade edilmiş olmasından, Allah katındaki değerlerine dikkat çekilmiş olduğu gibi, müminlerin bu bahtiyarlığa teşvik edilmiş oldukları da anlaşılmaktadır.

Dolayısıyla kâfirlerin dünyada bolluk ve varlık içindeki rahat yaşantıları Müslümanların moral-lerini bozmamalıdır. Zira onların dünyada bolluk ve rahat içinde olmaları geçicidir. Müslümanlara Allah Teâlâ'nın ahirette ihsan edeceği nimetlerle güzellikler ise kalıcı olup, kâfirlerin dünyada elde ettikleri imkânlarla kıyaslanamayacak kadar çok ve çeşitlidir.

Al-i İmran Suresi'nin bu hususa dikkatimizi çeken 196-197. ayetlerinin mealleri şöyledir:

“İnkarcıların (refah içinde) diyar diyar dolaşması, sakın seni aldatmasın! Azıcık bir menfaattir o. Sonra onların varacakları yer cehennemdir. O ne kötü varış yeridir.” (Âl-i İmrân, 196-197)

Müminlerin, müşrikleri geniş maddî imkânlar içinde görmeleri sebebiyle: “Gördüğümüze bakılırsa Allah'ın düşmanları huzur içinde, biz ise sıkıntıdayız.” demeleri bu ayetlerin inmesine sebep olarak gösterilmiştir. Elbette ki, bu ve benzeri ikazlarla Hz. Peygamber (s.a.v.)'in şahsında bütün müminlere seslenilmiştir.

Bu ayetleri izleyen 198. ayette ise Allah'a karşı gelmekten sakınanlara ikram edilecek cennetlerle ebrâr (iyiler) için hazırlanan nimetler belirtilerek şöyle buyurulmaktadır:

“Fakat Rablerine karşı gelmekten sakınanlar için, Allah tarafından bir ikram olarak, altlarından ırmaklar akan, ebedî olarak kalacakları cennetler vardır. Ebrâr (iyi kişiler) için Allah katındaki (nimetler) daha hayırlıdır.”

Müslümanlar, bu ve benzeri ayet-i kerîmelerde belirtilen ilâhî ihsan ve ikramları göz önünde bulundurarak dünyevî imkânlarla aldanmayıp ebedî hayattaki kalıcı nimetlere erdirecek ibadet ve taatla hayatlarını değerlendirmenin gayreti içinde olmalıdırlar.

Hoşgeldin Hicri Yılbaşı

Yurdumuzda yılbaşı kutlamalarına yoğun ilgi gösterildiği herkes tarafından bilinmektedir. Bir yılın bittiği ve yeni bir yılın başladığı bu geceyi kutlamak için hazırlıklar yapılır, hediyeler alınır, eğlence programları tertiplenir, gazinolar, restoranlar ve turistik tesisler geceyi kutlayanlarla dolup taşar. Evlerinde oturanlar da hindi ziyafetleri ve içki âlemleri ile vakit geçirip bazı televizyonlarda gecenin yarısına doğru yayınlanacak dansözlerin gösterilerini bekleyip yeni yıla gülüp oynayarak ve içip eğlenerek geçmeye çalışırlar. Yeni yılı böyle neşeyle karşılayanların, yıl içinde hep neşeli olacağına inananlar da olur. Bu kutlama tarzı bazen aile bireyleri ile bazen akrabalarla, bazen de komşular ve yakın arkadaşlarla birlikte yapılır.

Bir yılın bittiği, bir yılın da başladığı bir gecede böyle yiyip içerek eğlenirler ama geçen yılın nasıl geçtiğini, hayatlarından neler götürdüğünü, gelecek yılın nelere gebe olduğunu ve neler getireceğini düşünen olmaz.

Oysa kişinin, dakikasını dahi geri döndürme imkânı olmayan, geçen yılın hayatından neler götürdüğünü, kazanç ve kaybının neler olduğunu düşünüp ciddî bir durum değerlendirmesi yaparak doğruları devam ettirme ve yanlışlara son verme cihetine gitmesi gerekmez mi? Tabii ki doğru olan böyle davranmasıdır. Koca bir yılı hay huyla ve yanlışlarla dolu davranışlarla bitirdiği için oynayıp eğlenmesi değil.

Maalesef insanların çoğu, yılbaşı gecelerinde böyle bir nefis muhasebesi yapma yerine, "vur patlasın çal oynasın" dercesine değersiz davranışlarla geçirmektedir.

Öte yandan yediden yetmiş herkesin miladî takvime göre yılbaşı uygulamasını bilmesine karşılık, her müslümanın bilmesi ve kutlaması gereken

hicrî yılbaşı hakkında bilgi sahibi olup, onu kutlama cihetine giden yok denecek kadar azdır. Oysa muamelelerinde esas alınması gereken takvim hicrî takvim olduğu gibi, kutlanması gereken yılbaşı da hicrî yılbaşıdır. Zira namaz, oruç ve hac gibi ibadetlerin zamanını belirlemede hicrî (kamerî) takvim esas alınmaktadır.

14 Ekim 2015 Çarşamba'yı Perşembeye bağlayan gece hicrî yılbaşı gecesi idi. Dolayısıyla 28. Hizmet sezonunun ilk ayındaki ikinci etkinliğini bu konuya ayıran YOYAV, 14 Ekim 2015 Çarşamba günü gerçekleştirdiği Ayın Konferansında "Hicrî Yılbaşı" konusunu ele aldı. Çok sayıda davetlinin katılımıyla gerçekleştirilen konferansta değerli düşünceler dile getiren Dr. İbrahim Ateş, dikkatle dinlenen konuşmasında şunları söyledi:

"Geçmişî şanlı, gönlü imanlı ve dili Kur'an'lı olan kıymetli kardeşlerim!

Hicrî yılbaşı dolayısıyla düzenlediğimiz konferansımıza katılarak bu gece idrâk edeceğimiz 1437. Hicrî yılbaşı ile ilgili düşüncelerimizi sizlerle paylaşmamıza vesîle olan güzîde heyetinizi gönülden ve samîmî duygularımızla selamlıyor, hicrî yılbaşının hepimiz için hayırlara vesîle olmasını diliyorum. Hayatınızın geri kalan kısmını Hakk'ın rızasına uygun olacak duyarlı, dirayetli ve dikkatli davranışlarla değerlendirmeniz temennisi ile sözlerime başlarken, gününüzün dününüzden güzel, yarınınızın bugününüzden daha güzel ve son ânınızın en güzel olmasını niyaz ediyorum.

Acısıyla tatlısıyla bir hicrî yılı daha geride bırakmak üzereyiz. Bir yılın daha sonuna yakla-

Dr. İbrahim Ateş

Programa katılanlardan bir grup.

şıyoruz. Gerek miladî, gerekse hicrî yılbaşı olsun, hepimizin hayatında bir dönüm noktası olan bu geceleri duyarsız, dirayetsiz davranışlar, baş döndürücü eğlenceler ve akli âtil hâle getirip düşüncelere durgunluk veren içki âlemleri ile değil, düşünce dünyamızda yeni ufuklar açacak, hayatımızdaki artı ve eksileri gözden geçirip kendimize önümüzdeki yıl daha iyi ve faydalı bir insan olabilmek için neler yapmalıyım? sorusunu sorup cevaplarını araştıracak değerlendirmelerde bulunmaya vesile olmalıdır.

Kişinin kendisine, kesesine, ailesine, çevresine zarar verecek eğlenceler ve âlemlerle yılbaşı gecesi geçirmek değil, aile bireyleri, yakınları, komşuları ve dostları ile birlikte huzurlu bir ortamda bulunup yeni yılda yeni ve yararlı işlerde bulunma azmi ile geçirmesi daha iyi olmaz mı? Elbette olur. Öyleyse gelin miladî yılbaşında Hz. İsa (a.s.)'yı hürmet ve muhabbetle anıp ruhuna rahmet dileyelim, hicrî yılbaşında da sevgili Peygamberimiz Hz. Muhammed (s.a.v.)'in hicretindeki hikmeti anlamamanın gayreti içinde olup, rûh-u şerîflerine bol bol salavât-ı şerîfeler yollamaya ve şefaatine erdirecek davranışlarda bulunmaya çalışalım. Bu arada, Hicret sonrası Medine'de Muhâcirlerle Ensâr arasında oluşturulan kardeşliğin içerik, incelik ve yüceliğini anlayıp benzerini uygulamanın gayreti içinde olalım.

Mekkeli müşriklerin baskılarına dayanamayan Müslümanlar, Peygamberimiz (s.a.v.)'in izni ile 615 ve 617 yıllarında Habeşistan'a hicret etmişlerdir.

Hz. Peygamber (s.a.v.)'in İslam'ı daha geniş alanlara yayma arzusuyla çevre kabilelerden gelenlerle sohbet etmesi, özellikle Akabe biatleri, Medine'de Müslümanlar için bir alt yapı oluşturmuştur. Peygamberimiz (s.a.v.) ve Müslümanlara yapılan baskıları gören Medineliler, Allah Resûlü ve arkadaşlarını Medine'ye davet ettiler. Bunun üzerine

önce Mekkeli Müslümanların önemli bir bölümü sonra da Hz. Peygamber (s.a.v.), Hz. Ebubekir (r.a.)'le birlikte Medine'ye hicret etti. Böylece Peygamberimiz (s.a.v.)'in, 23 yıllık peygamberlik hayatının 13 yıllık Mekke devri bitmiş ve 10 yıllık Medine devri başlamıştır. Hicret, İslam tarihinin en önemli olayıdır. Müslümanlar müşriklerin zulmünden kurtulmuş, İslam dinine yayılma imkânı sağlanmıştı.

Hicretten 17 yıl sonra Hz. Ali (r.a.)'nin teklifiyle Hz. Ömer (r.a.) zamanında Hz. Peygamber (s.a.v.)'in hicret ettiği yılın 1 Muharrem'i olan 16 Temmuz 622 tarihi "Hicrî-Kamerî Takvim" için "takvim başı" olarak kabul edilmiştir.

Hicrî yılbaşı dolayısıyla düzenlediğimiz böylesine manalı ve muhtevalı bir kutlama programında dile getirilmesi gereken hususlardan biri de hicret sonrası Medine'de meydana getirilen Muhâcirlerle Ensâr arasındaki kardeşlik ile sahip oldukları özellik ve güzelliklerin günümüz Müslümanlarına anlatılıp aktarılmasıdır.

Mekke'den Medine'ye hicret öyle hayırlı bir hareket idi ki, her yaştaki Müslüman bu kurtuluş ve kuruluş kervanına katılmak için ölüm dâhil her şeyi göze aldı. Bu yolda karşılaşılan zorluklarla sıkıntılara göğüs gerdiler. Evlerini barklarını, mallarını mülklerini geride bırakıp yola çıktılar. Bu uğurda ölümü dahi göze aldılar. Hicret yolunda ölen dahi oldu.

Müslümanlar yılbaşı gecelerinde elleri ile birlikte gönüllerini de Allah'a açarak, geçmişteki günahların bağışlanması ve gelecekte Yaradan'a yaklaştıracak davranışlarda bulunmada muvaffak olması için dua ve niyazda bulunmalıdırlar."

Toplantı, Vakıf üyelerinden Fatma Mahinur Öz'ün ikram ettiği aşure tatlısının alınması ile noktalandı.

Cumhuriyeti Kuran ve Koruyanlara Dua

29 Ekim, milletçe mutlu olduğumuz millî bayramlarımızdan biridir. Bu gün Cumhuriyetimizin kuruluşunun 92. yıldönümü ve Cumhuriyet Bayramı coşku ile kutlanmakta ve Cumhuriyeti kuranlarla koruyanlar hayırlı dua ve şükranla anılmaktadır. Ülke genelinde gerçekleştirilen programlar, yediden yetmiş'e tüm vatandaşların sevinç ve saadetine vesile olmaktadır.

Her yıl Cumhuriyet Bayramını düzenlediği kutlama programına katılan mensupları ve dostları ile birlikte coşku ile kutlamayı güzel bir gelenek hâline getiren YOYAV, bu yıl da anlamlı bir kutlama programı tertipledi. 29 Ekim 2015 Perşembe günü Vakfın Genel Merkez binasındaki toplantı salonunda çok sayıda davetlinin katılımıyla gerçekleştirilen programda duygulu dakikalar yaşandı. Saat 11.30'da başlayan programda Cumhuriyeti kuranlarla koruyanların ruhları için Kur'ân-ı Kerîm tilâvet edildi ve okunan hatm-i şerîflerin duası yapılarak sevabı ruhlarına armağan edildi.

Cumhuriyetin estirdiği haz ve huzur havası ile getirdiği güzelliklerin dile getirildiği programda, davetlilerin bayramlarını kutlayıp, katılımlarından dolayı teşekkürlerini ileten YOYAV Genel Başkanı Dr. İbrahim Ateş, yaptığı duada şu yakarışlarda bulundu:

"İlâhî yâ Rabb-el âlemîr! Cuma gününe te-kaddüm eden böyle bir Perşembe gününde ve Cumhuriyetimizin 92. yaş gününü kutlayarak, bayram ettiğimiz böyle güzel, kutlu ve mutlu bir günde

bu salonda bir araya gelerek ellerimizle birlikte gönüllerimizi de kiblegâh-ı dua olan dergâh-ı izzetine açtık, rahmetini, mağfiretini, lütfünü, keremini, ihsanını ve in'âmını diliyoruz bizleri boş döndürme yâ Rabbî.

Bizleri Sana lââyık kul, Resûlüne lââyık ümmet, müminlere lââyık kardeşler eyle. Atalarımızı, büyüklerimizi rahmet, mağfiret ve hayırlı dualarla anan, onların ruhlarına rahmet dileyen vefakâr evlat ve ahfâd eyle yâ Rabbî.

İlâhî yâ Rabb-el âlemîr! Bu aziz vatani düşmandan kurtarıp bizlere armağan ve emanet eden başta büyük önder Atatürk ve silah arkadaşları

Okunan Hatm-i Şeriflerin duası Dr. İbrahim Ateş tarafından yapıldı.

Hatim duasına katılanlardan bir grup.

olmak üzere Cumhuriyetimizi kuran ve kollayan büyüklerimizin ruhlarına senden rahmet diliyoruz, rahmetini onlardan esirgeme yâ Rabbî.

Vatanımızı düşmanlarımızın mülevves ayaklarından arındırıp, üzerinde mutlu, müreffeh ve özgür bir şekilde yaşama imkânını sağlayan atalarımızın, kabirlerini okunan hatm-i şeriflerin nuru ile pürür eyle yâ Rabbî. Ruhlarını şâd, mekânlarını cennet ve makamlarını yüce eyle yâ Rabbî.

Cumhuriyeti kurup bizlere cennet vatanımızda hür, bağımsız ve huzurlu bir şekilde yaşama imkânını sağlayan o büyüklerimizi cennetle ve cemalinle şerefendir yâ Rabbî.

İlâhî yâ Rabb-el âlemîr! Bu bayram gününde onların bizlerden bekledikleri bir hatm-i şerîf, bir Fatiha ve bir hayırlı duadır. Okuduğumuz hatm-i şerîfleri, ahsen-i kabul ile kabul buyurup, beher harfine sayamayacağımız kadar bol ecir ihсан eyleyerek, öncelikle rûh-u Resûlullah'a, bilumum enbiyânın, ashâb-ı kirâmın, evliyânın, ulemânın, sülehânın, şuhedânın ruhlarına, özellikle büyük önder Atatürk'ün ve O'nunla birlikte Cumhuriyetimizi kuran ve kollayanların ruhlarına bağışlıyoruz, ulaştır yâ Rabbî. Bu hatm-i şeriflerin nurlarıyla kabirlerini pürür eyle, var ise eksikliklerini gider, kötülükleri var ise bağışlayıp hasenata döndür yâ Rabbî!

İlâhî yâ Rabb-el âlemîr! Bu vatani her türlü düşmandan, hâssaten son aylardaki terör saldırılarından korumak için, canlarını seve seve feda eden askerlerimizin, polislerimizin ve diğer güvenlik

kuvvetlerimizin, şehit olarak ruhlarını Sana teslim edenlerine de Senden rahmet diliyoruz, onların mekânlarını cennet eyle yâ Rabbî. Geride kalan aile bireylerine sabır, sebat ve ecr-i cezil ihşân eyle yâ Rabbî. O mübarek insanları yurdumuzun insanlarına unutturma ve kanlarını yerde bırakma yâ Rabbî. Onların canlarına kıyan teröristleri, Kah-hâr ism-i şerifinle kahr-u perişan eyle yâ Rabbî. Bu milleti huzursuz etmek isteyen o din, iman ve vatan düşmanlarına dünya ve ahirette huzur verme yâ Rabbî.

İlâhî yâ Rabb-el âlemîr! Bizleri doğurup dünyaya getiren annelerimiz, besleyip büyüten babalarımızı, eğitip öğreten hocalarımız ve bu cennet vatani bizlere armağan edip, ebediyete intikâl eden tüm büyüklerimizin ruhlarına da, bu hatm-i şerifin sevabını armağan ediyoruz, ulaştır eyle yâ Rabbî. Cennet vatanımızı gözümüz gibi koruyup kollama duygusunu bizlerde geliştir ve bizden sonra gelecek çocuklarımızla torunlarımıza değerli bir emanet olarak teslim etmeyi nasip eyle yâ Rabbî.

İlâhî yâ Rabb-el âlemîr! Cumhuriyetin getirdiği güzellikleri huzur içinde yaşamayı, onları bizlere sağlayan büyüklerimizi her zaman hürmet ve muhabbetle anmayı, hür ve özgür olarak ibadetlerimizi ifâ etme nimetinin karşısında hamd ve şükreden hâmid ve şâkir kullarından olmayı diliyoruz ihşân eyle yâ Rabbî.”

Âşûrâ Günü, Aş Günü Değil, Aşk Günüdür

Kamerî takvime göre yılın ilk ayı olan Muharrem ayının 10. günü âşûrâ günüdür. Tarih boyunca birçok önemli olaylara sahne olan ve Hz. Peygamber (s.a.v.) tarafından fazileti bildirilen bu gün, asr-ı saadetten bu yana Müslümanların ibadet, ta'at ve çeşitli iyiliklerle değerlendirmeye özen gösterdikleri mübarek bir gündür.

Bu anlamı ile anılan ve anlatılan "âşûrâ günü" bu yıl 23 Ekim 2015 Cuma gününe tevafuk etmesinden dolayı Cuma namazından sonra YOYAV Kültür Merkezi'nde "Âşûrâ Günü Aş Günü Değil, Aşk Günüdür" konulu bir program düzenlendi. Programa katılanlar arasında Anayurt Gazetesi İmtiyaz Sahibi Peyman Alan, Sorumlu Yazı İşleri Müdürü Saniye Doğukan, Çıracak Eğitim ve Öğretim Vakfı Başkanı İbrahim Karakoç, ÖZEV Mütevelli Heyet Başkanı Saime Toptan, Müteşebbis Gelişim Vakfı Başkanı Nurettin Konaklı, Kilis Kültür Derneği Başkanı M. Ali Yapıcıoğlu, Kilis Yardımlaşma Derneği Başkanı M. Yahya Efe, Gaziantep Eski Senatörü Selahattin Çolakoğlu, MEB Eski Özlük İşleri Genel Müdürü Sıtkı Dalkılıç, Prof. Dr. Hanım Halilova, 06 İbra Tur Acentası sahibi Seyid Ali Dosdoğru da vardı. Konukların günlerini kutlayıp, hayırlı cumalar temennisiyle sözlerine başlayan YOYAV Genel Başkanı Dr. İbrahim Ateş, yaptığı konuşmada şu cümlelere yer verdi:

"Kaynaklarımıza baktığımızda Peygamber Efendimiz (s.a.v.)'in Medine'ye geldiğinde Yahudilerin âşûrâ gününde oruç tuttıklarını görünce onlara sebebini sorar. Onlar: "Bu büyük bir gündür. Allah o günde Musa'yı ve kavmini kurtardı, Firavun'u ve kavmini ise helâk etti. Musa da bir şükür olarak o gün oruç tuttu. Bizler de onun için oruç tutuyoruz" derler.

Bunun üzerine Peygamberimiz (s.a.v.): "Biz, Musa'ya sizden daha ziyade haklı ve yakınız" buyurur ve hem kendisi âşûrâ gününde oruç tutar, hem de tutulmasını emreder."

Ramazan orucu farz kılındıktan sonra ise:

"Şüphesiz ki âşûrâ, Allah'ın günlerinden bir gündür. Artık, isteyen o gün oruç tutar, isteyen de o gün oruç tutmaz." buyurarak bu konuda Müslümanları serbest bırakır. Başta sahâbîler olmak üzere günümüze kadar müminler, Efendimiz (s.a.v.)'in teşvikleri doğrultusunda özellikle bu günü oruçlu geçirmişlerdir. Nitekim başka bir hadîs-i şerîflerinde Peygamberimiz (s.a.v.) Ramazan orucundan başka en faziletli orucun muharrem ayında tutulan oruç olduğunu söylemiştir.

Efendimiz (s.a.v.)'den önceki dönemlerde yine bu ayda meydana geldiğine inanılan bir takım tarihî olaylar vardır. Mesela Hz. Âdem'in tövbesinin kabul edilmesi, Hz. Nuh'un gemisinin Cudi Dağı'na oturması, Hz. İbrahim'in atıldığı ateşten kurtulması, Hz. Musa ve Hz. İsa'nın doğumları, Hz. Yunus'un balığın karnından çıkarılması bunlardan bazılarıdır.

Bütün bu hâdiselerle birlikte yine aynı gün, o günden bu güne bütün müminlerin yüreğini dağılayan, gözlerini yaşartan acıklı bir hâdiseye vardır ki, Peygamber Efendimiz (s.a.v.)'in torunu Hz. Hüseyin (r.a.) ve çoğu ehl-i beyt mensubu yetmişten fazla güzîde insan bir takım siyasî ihtiraslar uğruna Kerbelâ'da şehit edilmiştir.

Bu hâdiseye bütün Müslümanların asırlardır dinmeyen ortak acısı olmuştur. Bu mübarek günde yüce Rabbimizden bizleri ve tüm İslam dünyasını, yaşadığımız üzüntüden kurtarıp asr-ı saadetteki gibi yeniden sevinç ve saadet ortamına kavuşturmasını niyaz ediyoruz.

Müslümanların mutluluk günlerinden biri olan âşûrâ gününde üzülmelerine yol açacak hiçbir hâdisenin meydana gelmemesini, dünyanın dört bir yanındaki tüm Müslümanların akıllarını başlarına alıp birbirine kurşun atma cinnetinden kurtulup, bu güzel günü özlenen huzur havasının esmesine başlangıç edinme basîretini göstermelerini diliyoruz."

Program, davetlilere döner, ayran ve aşure tatlısından oluşan ikramın sunulmasıyla noktalandı.

10 Kasım'da Örnek Anma

Bazı üyeleri, kursiyerleri ve bursiyerlerinin katılımıyla Atatürk'ü ebediyete intikalinin yıldönümünde rahmet ve mağfiretle anmayı güzel bir gelenek hâline getiren YOYAV, "10 Kasım'da 10 Hatim" konulu anma programında örnek bir uygulamada bulundu ve Vakıftan burs alan öğrencilere Kasım ayı bursu ile birlikte Atatürk'ün ruhu için hazırlanan döner, ayran ve aşureden oluşan öğle yemeği ile çikolata ikram edildi.

Prof. Dr. Hanım Halilova

Programda "Türk Ufkunda Parlayan Işık: Atatürk" konulu bir konuşma yapan Prof. Dr. Hanım Halilova, davetilere duygulu dakikalar yaşattı.

Daha sonra kürsüye gelen YOYAV Genel Başkanı Dr. İbrahim Ateş, programla ilgili açıklamasında şunları söyledi:

"Biz YOYAV'lılar, büyükle-
rimizi hürmet ve muhabbetle
anmayı, iyilik ve hayırla yâd
edip ruhlarına rahmet dilemeyi ilke edindik. Bu hususta Peygamberimiz (s.a.v.)'in: "Ölülerinizi hayırla anın." uyarısına uymayı prensip edindik. Dolayısıyla millet ve memleket menfaatine olan çalışmalarda bulunup, edebiyete intikal edenleri rahmet ve mağfiretle anarak şükranla yâd ederiz.

Alparslan'ı, Osman Gazi'yi, Şeyh Edebâlî'yi, Sultan Mehmet Fatih'i, Akşemseddin'i, Hacı Bayram-ı Velî'yi, Kanunî Sultan Süleyman'ı, Hz. Mevlânâ'yı, Hacı Bektaş-ı Velî'yi, Atatürk'ü, Adnan Menderes'i, Turgut Özal'ı, Necmettin Erbakan'ı ve benzeri büyük-
lerimizi doğum ve ölüm gününde hatm-i şerifler ve hayırlı dualarla anarız. Bu cümleden olarak ülkemizin kurtarıcısı ve Cumhuriyetimizin kurucusu Mustafa Kemal Atatürk'ü yıllardır ölüm yıldönümü olan 10 Kasım günlerinde ruhuna ithafen okuduğumuz 10 hatm-i şerifle anar, sevabını ruhuna armağan ederiz. Geçen yıllarda olduğu gibi bu yıl da 10 Kasım günü, okuduğumuz 10 hatm-i şerifin duasını yaparak sevabını ruhuna bağlıyoruz."

Bazı üyelerimizle, kursiyerlerimizin katıldığı

anma programında hatim duasını yapan Dr. İbrahim Ateş'in yaptığı duada geçen dilek ve niyaz cümlelerinden bir kısmı şunlardı:

"İlahî yâ Rabb-el âlemîn! Okunan hatm-i şerifleri dergâh-ı izzetinde kabul edip, bizleri rızan ile ödüllendirmeni diliyoruz, ikram eyle yâ Rabbî. Hatm-i şeriflerden hâsıl olan ecir ve sevabı öncelikle rûh-u Resûlullah ile diğer peygamberlerin ve hak dostu velîlerin ruhlarına armağan ediyoruz, haberdâr eyle ve bizleri şefaathine erdir yâ Rabbî. Ashâb-ı kirâm, tâbi'n, tebe-i tâbi'n, eimme-i müctehidîn ve bilumum mü'minin ve mü'minât ile din ve devlet büyüklerinin ruhlarına armağan ediyoruz, ulaştır yâ Rabbî. Özellikle 77 yıl önce böyle bir 10 Kasım gününde, hayata gözlerini yumarak ebediyete intikal eden Mustafa Kemal Atatürk'ün ruhaniyetine bağışlayarak ruhuna rahmet diliyoruz, kabrini bu hatm-i şeriflerin nuru ile pürnûr eyle. Rûhunu şâd, mekânını cennet ve makamını yüce eyle yâ Rabbî. Din, iman ve vatan için canlarını seve seve feda eden şehitlerimizin ruhlarına da bağışlıyoruz, ulaştır yâ Rabbî. Bu programa katılarak duamızın kabulü dileğinde bulunan kardeşlerimizin ebediyete göçen yakınları ile bizleri doğurup dünyaya getiren annelerimizin, besleyip büyüten babalarımızın ve eğitip öğreten hocalarımızın ruhlarına da armağan ediyoruz, payidâr eyle yâ Rabbî."

Okunan Hatm-i Şeriflerin duasını Dr. İbrahim Ateş yaptı.

Dr. Ateş'ten Kilis Milletvekillerine Ziyaret

1 Kasım seçimleri ile oluşturulan 26. dönem milletvekilleri, 17 Kasım 2015 Salı günü yapılan yemin törenini takiben Meclisteki özel odalarına yerleştikten sonra 20 Kasım 2015 Cuma günü, Kilis Milletvekilleri Mustafa Hilmi Dülger ile Reşit Polat'ı makamlarında ziyaret eden YOYAV Genel Başkanı Dr. İbrahim Ateş, milletvekillerini tebrik ederek başarı dileklerini ilettiler.

Kendilerine, Hükümetin hedeflediği yeniliklerle, programına aldığı hizmetlerin gerçekleştirilmesinde kıymetli katkılarda bulunacaklarından emin olduğunu vurgulayan Dr. Ateş, ülke ve insanımızın yararına yönelik, hayırlı hizmetlerde muvaffak olmaları temennisinde bulunduğu görüşmede, bu yıl 45 kurum ve kuruluşun katılımıyla 12-18 Aralık 2015 tarihleri arasında gerçekleştirilecek olan 23. Yoksullarla Dayanışma Haftası'nın 12 Aralık 2015 Cumartesi günü Rixos Otel'de yapılacak olan açılış törenini onurlandırmalarından mutluluk duyacağını söyledi.

Dr. Ateş'in ziyaretinden duydukları memnuniyeti dile getiren Sayın milletvekilleri de, YOYAV'ın yürüte geldiği hayrî, sosyal ve kültürel hizmetleri takdir ettiklerini ve bundan sonra yapacağı hizmetlerde yanında olacaklarını belirterek, yıllardır organize ettiği Yoksullarla Dayanışma Haftası'nın 23'üncünün açılış törenine katılmaktan büyük bir mutluluk duyacaklarını ifade ettiler.

YOYAV Genel Başkanı Dr. İbrahim Ateş, Kilis Milletvekili Mustafa Hilmi Dülger'i makamında tebrik ziyaretinde.

YOYAV Genel Başkanı Dr. İbrahim Ateş ile Kilis Barosu Başkanı Av. H. Muammer Fazlağaoğlu, Kilis Milletvekili Reşit Polat'ı ziyaretlerinde bir arada.